

WORM

Nummer 6 – Academiejaar 2025-2026

Inhoudspagina

Inhoudspagina	2
Voorwoord	3
PraesesLULT	4
Kalender	7
Komende activiteiten.....	8
Lustrumreclame.....	11
Herrezen uit de grond: Prosenioren.....	13
Herrezen uit de grond: Prowormen	22
Ex Horto: Alles leidt naar de spaghettiavond	33
Anima Obscura	36
Naar Jurassic park als bachproef!	39
Interview met Petra De Sutter	42
Professionele confessions	49
Welke type excursieganger ben jij?	51
Wonderbaarlijke wespen	54
The Mole People Origins: Het ontstaan van een volk	56
5 jaar GBK foto's!.....	58
Op de kiel	68
Dilemma's die je wakker houden.....	74
Schachtenpoëzie.....	78
Fucked uitspraken die ik van vreemden heb gekregen	80
De Worm doorheen de jaren	81
Horoscoop	84
GBK-memes	86
Quotes	88
Kleurplaat.....	91
Spelletjes	92
Nawoord	95
Random picture of the month	96
Sponsors.....	97

WORM:

Scriptoren: Lore de Koster en Kaat Rasson

Kommaneukeners: Sander Roelstraete, Lea Lauwaerts, Staf Verstegen

Extra appreciatie: Yuna Medina León voor het voorblad

Voorwoord

Hoilapierlala

Wat fijn dat jullie er weer zijn en welkom bij deze ULTRADELUXE, SUPERCOOLE LUSTRUMWORM!!!! Yeeeyyy!

Wij hebben een heel semester druk zitten brainstormen, rondsturen, mensen stalken en voorbereiden om jullie de coolste Lustrumworm ooit te geven! We hebben er oude bekenden bijgehaald, prosenioren en prowormen, maar ook professoren en zelfs een heel speciale special guest.. spannend! Een 60-jarig bestaan laten we niet zomaar passeren he?

Dus maak je alvast klaar voor interviews, veel gelul, rare quizzen, gekke dilemma's, nog gekkere kielen en heel veel informatie die je echt MOET weten vooraleer je verdergaat met productief zijn. Zelfs al komen die examens eraan, daar diende de paasvakantie voor hé je hebt tijd genoeg om ten volle te genieten van dit mooie boekje!

Geen idee hoelang jij al in de biologie zit, maar voor velen is deze Lustrumworm wel een beetje een memorylane. Misschien wat minder voor de eerstejaartjes – maar oh, wacht! Onze liefvallige schachtjes zijn ook aan het schrijven over hun recentere herinneringen in de biologie. Hoe dan ook, hopelijk heeft iedereen die dit leest even hard kunnen genieten van hun tijd als student in de mooiste richting van België, of als lid van de mooiste kring ter wereld. Mocht dat nog niet het geval zijn, dan zal jouw tijd er ook wel weer aankomen!

Helaas komt ook aan alle mooie liedjes een einde, want voor ons is dit het einde van het scriptorliedje voor dit academiejaar. Dit is naast de coolste Worm ever, ook de laatste Worm van dit academiejaar (allemaal tesamen: ouhnnnnn)... Wie jullie volgend jaar zal entertainen, dat valt nog even af te wachten! Misschien heb jij wel ambitie om een hele pagina voorwoord en nawoord vol te zeveren? Of hou je van mensen lastigvallen met geyap en vage vragen? Of misschien is jouw niche interesse wel zodanig niche, dat dit de enige kans is om mensen lastig te vallen met nutteloze informatie! Uhm, ik bedoel, wij zeggen alleen maar nuttige dingen uiteraard. Ahum.

Anyways, dit liedje is nog net niet uitgezongen, want er is eerst een hele Lustrumworm om te lezen! ENJOY!

Jullie scriptoren van dienst
Kaat en Lore

PraesesLULT

Liefste Bioloogjes,

We zijn alweer aanbeland aan de laatste Worm van het jaar. We sluiten dit jaar natuurlijk niet af met zomaar een Worm maar wel met een heuse LUSTRUMWORM! De laatste Worm betekent natuurlijk ook dat het mijn allerlaatste praeseslult ooit wordt. Een mens zou er zowaar nostalgisch van worden. Een kleine terugblik op het afgelopen jaar is daarom misschien wel op zijn plaats, maar daar heb ik eigenlijk geen zin in dus ik ga over iets totaal anders praten.

Voor mijn laatste praeseslult vind ik het niet meer dan normaal dat ik nog een laatste keer over een van mijn vogelavonturen kom vertellen zoals ik al een heel jaar aan het doen ben. Het is ook deze keer weer echt een knaller al zeg ik het zelf.

Dit vogelavontuur start op een zondagnacht op het onmenselijke uur van 4u 's nachts. Daarbovenop was het niet zomaar een zondag, maar wel de zondag dat we overschakelen naar het zomertijd. Dit betekende dus dat ik nog een uurtje minder slaap had. In combinatie met het enthousiasme dat ik had voor de dag, heeft dit ervoor gezorgd dat ik in totaal maar ongeveer een uurtje had geslapen. Maar bon, om 4u stond Pieter natuurlijk wel fris en fruitig voor mijn deur dus moest ik ook maar uit mijn bed. De reden dat we zo vroeg uit ons bed waren gekomen op een zondag is omdat we graag voor zonsopgang in een bos aan de andere kant van België wilden staan. De exacte locatie van het bos ga ik voor mezelf houden want de soort die we er gingen zoeken is vrij verstoringgevoelig dus moeten er binnenkort niet plots 100 Worm-lezers in zijn bos staan. Na een rit van ongeveer 3 uur kwamen we aan op de locatie, met nog ongeveer drie kwartier tot de zon opkwam. Het was dus nog behoorlijk donker toen we begonnen aan onze wandeling door het bos naar de exacte locatie van onze doelsoort. Na een dik halfuurtje wandelen waren we dan eindelijk op de locatie waar we moesten zijn, maar van onze doelsoort was geen teken te bespeuren. Buiten de nestholte waar hij zou moeten zitten was onze eerste poging om de geheimzinnige ruigpootuil te spotten dus weinig succesvol. Wel zagen we een aantal nieuwsgierige zwarte spechten die recht boven ons hoofd luid kwamen roffelen en een taigaboombkruiper die nieuwsgierig op een mixtape afkwam die we gebruikten om zangvogeltjes aan te trekken.

Daarna reden we door naar de volgende locatie op zoek naar de laatste soort van de Corvidae kraaienfamilie in België die ik nog niet had gezien: de notenkraker. Deze was een heel pak minder moeilijk dan het uiltje. We waren nog maar enkele minuten aan het wandelen of er kwam

er al eentje recht boven ons hoofd zitten. Een prachtig beest met zwarte vleugels, een donkerbruin met wit gestreept lichaam en een opvallend brede snavel. De ondersoort van notenkraker die we hier in België kunnen vinden is dan ook de diksnavelnotenkraker. Het perfecte moment om deze soort te zien is rond september wanneer ze druk in de weer zijn met het aanleggen van hun wintervoorraad en heel de dag heen en weer vliegen met eikels die zo overal in het bos gaan verstoppen. Dit gedrag maakt van hen echte ecosysteemingenieurs, want niet alle eikels die ze verstoppen worden terug opgegraven en dus helpen ze op die manier mee aan de aanplant en vernieuwing van bosgebieden.

Van hieruit reden we door naar de Hoge Venen, het was intussen middag en het zonnetje begon er op sommige momenten mooi door te komen, maar ik was helemaal uitgeput. Terwijl Pieter vanop het uitkijkpunt aan Signal de Botrange het gebied afspeurde op zoek naar individuen van de enige populatie korhoenen die we nog hebben in ons land, besloot ik een tactisch middagdutje te doen. Na ongeveer een uurtje heerlijk slapen in de auto met het lekkere middagzonnetje op mijn snoet werd ik abrupt uit mijn schoonheidsslaapje ontwaakt. "IK HEB KORHOENEN GEVONDEN!!" klonk het heel enthousiast aan de andere kant van de lijn. Ik ben dus zoals ieder normaal mens zou doen onmiddellijk uit de auto gesprongen en door een hele menigte wandelaars naar de uitkijkpost gelopen waar Pieter door de telescoop stond te kijken. Jawel hoor een vaag zwart stipje in een boom op zo'n 10 kilometer van de uitkijkpost met genoeg heat haze in beeld om je in een of andere fata morgana in de woestijn te wanen, maar toen het zwarte stipje in de boom plots met zijn vleugels bewoog was ook ik zeker dat ik de juiste stip in beeld had. Alweer een lifer voor België erbij voor op de lijst.

Na onze stop in de Hoge Venen was het tijd voor het hoogtepunt van de dag en de reden dat we helemaal naar de andere kant van het land waren gereden. We hadden namelijk samen met Laura een excursie geboekt bij "dagje in de natuur" om dwerguiltjes te gaan zoeken. Dwerguiltjes zijn zoals de naam al doet vermoeden de kleinste uilensoort van Europa. De

wetenschappelijke naam van de soort is *Glaucidium passerinum*, *passerinum* betekent "als een mus" en wijst op hoe absurd klein het uiltje is. De dwerguil is ongeveer zo groot als een spreeuw, maar kan prooien vangen zoals zanglijsters

die groter zijn dan hij zelf. Het eerste uurtje van de excursie verliep eerder traag, we begonnen met wat standaard bossoorten als grote lijster, kuifmees, zwarte mees en rode wouw. Toen we aankwamen in het territorium van de dwerguil bleef het lang stil tot we plots kort 3 roepjes hoorden van het mannetje. Onze gids Joachim Pintens schoot er als een pijl uit een boog vandoor op zoek naar het uiltje, maar zonder succes. Na nog een wandelingetje in het gebied kwamen we terug op de locatie voor nog een laatste poging om het uiltje te vinden. Na een uur wachten hadden we nog niets gehoord. Het begon stilaan laat te worden en ook de zon ging bijna onder, tot we plots het hoge gepiep van een vrouwelijke dwerguil hoorden in een boom vlak bij onze locatie. Binnen de kortste keren had onze gids het vogeltje gevonden en konden we met het laatste licht van de dag nog enkele momenten mooi naar het dwerguiltje kijken tot het de nacht in vloog. Kortom, een mooie afsluiter van de dag.

MAAR! We hadden natuurlijk nog 1 target niet van ons lijstje kunnen schrappen: de ruigpootuil. Er zat dus niet anders op, we reden terug naar de eerste locatie van de dag. Op het moment dat we daar toekwamen was het al pikdonker, al joggend liepen we door het bos terug richting de plaats waar we onze dag waren begonnen en jawel hoor nog geen minuut na aankomst hoorde we een mannetje ruigpootuil roepen en kort daarna liet er nog een ander mannetje van zich horen. We hebben die twee dan maar laten uitvechten wie het beste territorium in het bos moest krijgen en zijn moe maar voldaan vertrokken richting huis. Om half 1 kwamen we uiteindelijk toe bij Yuna thuis waar we na een heerlijke portie vol-au-vegan (vegetarische vol-au-vent) als een blok in slaap vielen. Op het einde van de dag na 21u vogelspotten stonden er uiteindelijk 23 gewandelde en een kleine 600 gereden kilometers op de teller, maar nog veel belangrijker: 4 nieuwe soorten voor onze lifelist voor België en een gedeeld totaal van 295 soorten voor zowel Pieter als mij in ons land. Hopelijk kunnen we dit jaar nog samen de kaap van de 300 soorten bereiken maar jammer genoeg zal ik dat niet meer aan jullie kunnen laten weten in de Worm.

Dit was het dan beste biologjes, lieve vriendjes, mijn allerlaatste “praeses lult” ooit. Of op z'n minst tot binnen 5 jaar wanneer een duo wormen die nu nog ergens onwetend in het middelbaar zitten mij een berichtje sturen om te vragen of ik nog eens zoals in de goede oude tijd een tekstje wil schrijven voor hun 65 jaar lustrum editie van de Worm. Dat is trouwens exact wat jullie op de volgende pagina's kunnen lezen, tekstjes van oude en minder oude prosenioren die nog eens naar hartenlust mogen lullen.

Geniet ervan! (Kleine disclaimer: geen van de foto's die ik gebruikt heb zijn door mij genomen.)

Veel liefs Bob xxx

Kalender

Week	9	LUSTRUMWEEK
Maandag	20/04	Lustrumreceptie
Dinsdag	21/04	Lustrumfuif
Woensdag	22/04	Lustrumquiz
Donderdag	23/04	Lustrumexcursie
Vrijdag	24/04	Lustrumcantus
Zaterdag		
Zondag		

Week	10	
Maandag	27/04	Schachtenclubavond
Dinsdag	28/04	Verkiezingen
Woensdag	29/04	12 urenloop
Donderdag		
Vrijdag		
Zaterdag		
Zondag		

Week	11	
Maandag		
Dinsdag/		
Woensdag		
Donderdag	07/05	Plantjesswap
Vrijdag	08/05	Cantus der Biologen
Zaterdag		
Zondag		

Week	12	
Maandag		
Dinsdag	12/05	Ontgroening / lintoverdracht / zwanenzang
Woensdag		
Donderdag		
Vrijdag		
Zaterdag		
Zondag		

Op onze website (www.biologie.ugent.be) vind je de volledige jaarkalender inclusief locaties!

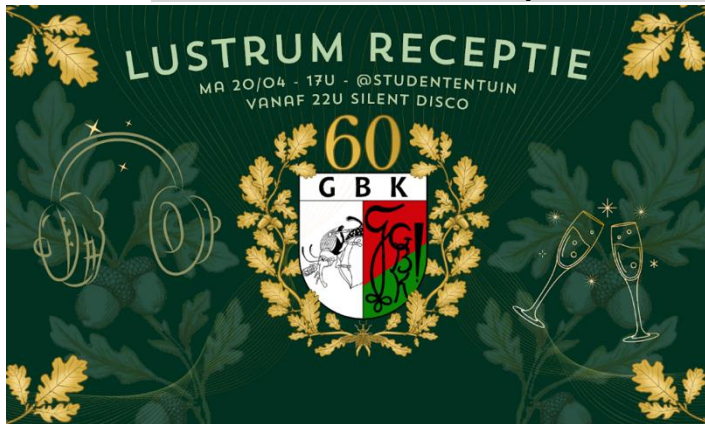
Komende activiteiten

LUSTRUMWEEK!!!!

20/04

lustrumreceptie

@ studententuin

De Lustrumreceptie geeft de aftrap van de lustrumweek editie 2025-2026! In de studententuin aan de S5 in de Sterre is iedereen welkom vanaf 17u om cava/fruitsap te komen drinken en te genieten van lekkere hapjes. Er zal een photobooth zijn dus trek gerust iets fanciers aan. Vanaf 20u kan je ervoor kiezen om de lustrumweek éxtra goed in te zetten door erop los te gaan op de dansvloer met onze silent disco!

20/04

lustrumcroques

11:15-14u

Cafetaria Ledeganck

Heb je zin in croques en ben in het bezit van een lidkaart? Kom maandagmiddag dan genieten van een gratis croque in de cafetaria! Heb je geen lidkaart? Dan kan je natuurlijk nog altijd een croque kopen aan een studentikoze prijs. Ook onze lustrummerch zal hier te koop zijn!

12/04

lustrumwinactie

13u-14u

???

Er valt weer iets te winnen!! Hou om 13u onze socials in het oog en ga als eerste in de stoel zitten om kans te maken op een prijs!

12/04

lustrumfuif

@ Porter House

60 jaar, dat moet natuurlijk goed gevierd worden! In de Porter House kan je dinsdag vanaf 22u genieten van lekkere cocktails/mocktails. Sluit je semester goed af met de allerlaatste fuif en profiteer doorheen de avond van onze promo's! Om te ontdekken of er dit lustrumjaar ook jupladitie bio-inferno cocktails te krijgen zijn, zal je zelf een kijkje moeten komen nemen;).

22/04

lustrumquiz

@ S5 Sterre

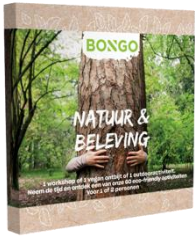

Weet jij hoeveel keer 'worm' in deze Worm voorkomt? Weet jij hoe zwaar een kalf is van een nijlpaard? Zo ja, wauw dan ben je echt een talent! Kom dus zeker af naar de lustrum quiz en maak je klaar voor de coolste vragen, lekkere hapjes en zotte prijzen. Zo nee, maak je dan alsnog klaar voor de coolste vragen en de lekkerste hapjes. Voor zotte prijzen zul je nog wat moeten oefenen.

24/04 lustrum bioblitz & excursie**Sterre S3 & plantentuin Ledeganck**

Donderdag houdt de GBK een bioblitz op campus Sterre. Vanaf 13u30 tot 17u proberen we alles dat beweegt, fotosynthetiseert of ontbindt vast te leggen op vaarnemingen.be om de diversiteit van campus Sterre opnieuw in kaart te brengen. Vind jij de meeste soorten? Dan win je een Bongobon t.w.v. €30! Per soort gevonden zal

GBK ook een bedrag storten naar een goed doel. Het is dus zeker de moeite om je best te doen!

Om 22u zal onze nachtexcursie doorgaan. Dankzij Kenneth mogen we onze nachtvlindervallen uitzetten in de plantentuin, ook zal hij ons rondleiden in de serre's. Vergeet je zaklamp/koplamp niet om de fluitkickers te kunnen spotten! en kunnen we een geleide wandeling. Met een batdetector gaan we in het citadelpark proberen zoveel mogelijk verschillende vleermuizen op te pikken. Hou onze socials zeker in de gaten voor meer info!

24/04 lustrumcantus**@ karaoke**

Hier is hij dan, de afsluiter van de lustrumweek! We gaan op een onvergetelijke reis doorheen de afgelopen 5 jaren GBK. Kom zeker allemaal langs naar deze once in a lifetime cantus en neem je pot in ontvangst!

Einde lustrumweek ☹️**27/04 Schachtenclubavond****@Krawietelke****28/04 Verkiezingen****@Ledeganck**

Wil jij jouw stem uitbrengen en meebeslissen hoe het bestuur van GBK er volgend jaar zal uitzien? Misschien wil je zelf wel opkomen voor een functie! Wees niet bang en grijp je kans! Kom dus zeker naar de GBK-verkiezingen op 28 april om 18 uur naar auditorium 3 in Ledeganck met je geldige lidkaart van dit jaar! Kan je zelf niet aanwezig zijn, maar wil je toch je stem uitbrengen? Niet getreurd, je kan namelijk je volmacht geven aan iemand anders. (PS vergeet geen motivatiebrief te sturen als je zelf wil opkomen voor een functie.)

29/04

12-urenloop

@Sint-Pieters

Dit jaar vertaalt de 12-urenloop zich in een epische junglerun! Wetenschappen, VLAK, VBK en GFK slaan opnieuw de handen in elkaar. Het is weer tijd om te strijden tijdens de 12-urenloop. Zet dus je sportiefste beentje voor en kom meelopen! Heb je geen sportieve beentjes? Geen paniek, dan kan je mee komen supporteren voor alle andere sportieve beentjes.

07/05

Plantjesswap

@Studententuin

Het is weer zover! Op 7 mei, om 18u30, organiseren de milieus van de wetenschapskringen de jaarlijkse plantjesswap in de studententuin op campus Sterre. Heb je stekjes op overschot? Plantjes die een nieuwe thuis zoeken? Of ben je gewoon op zoek naar wat extra groen voor je kot? Kom langs om plantjes te ruilen, verkopen of een nieuw exemplaar mee naar huis te nemen. Naast plantjes is er natuurlijk ook tijd voor gezelligheid. Kom genieten van een drankje, een snackje en een babbeltje in de gezellige studententuin!

08/05

Cantus der Biologen

@Diepenbeek

Het is weer zover! Het jaarlijkse gebeuren waar alle biologen over heel Vlaanderen samenkomen! Cantus der biologen is daar weer! Dit jaar gaat deze geweldige cantus door in Diepenbeek, het verre exotische Limburg. De cantus zal misschien wat trager verlopen, maar dat maakt hem daarom niet minder leuk! Pak dus al je vrienden mee en geniet van de cantus!

12/05

Ontgroening/Lintoverdracht/Zwanenzang @Karaoke

Dit is dan weer de laatste cantus van het jaar, wat ging dat weer snel! Het is dan ook geen gewone cantus! In het eerste deel worden onze lieve schachtjes ontgroend. Tegen dan zijn ze eindelijk groot geworden. Ze zijn klaar om commi's te zijn en bij ons in de corona te komen zitten, joepieeee! In het tweede deel gebeurt de lintoverdracht en in het laatste deel nemen we afscheid van de afstuderende biologen. We gaan jullie missen! Wees er dus zeker bij op deze allerlaatste mooie cantus van het jaar!

Lustrumreclame

Lustrumstickers

Omg lustrumstickers!! Het lustrumschild, alsook een prachtige Biology student sticker, ontworpen door afgestudeerde biologe Iona Birnie, zijn vanaf het begin van de lustrumweek te koop!

Lustrum-T-shirt

Ook hebben we lustrum T-shirts voor €15 met het prachtige ontwerp van Heleen Ramoudt op de rug en het lustrumschild op de borst.

Meer info: merk: SOL 'S - Unisex Organic T-Shirt

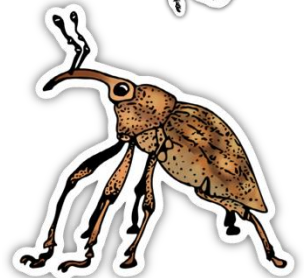
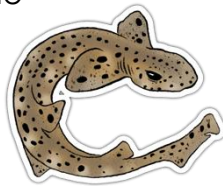
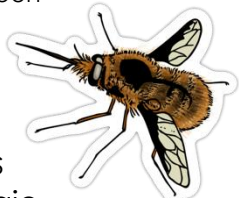

Legend - Geconverteerde katoen Geribbelde ronde hals T Halsboord - Gesneden en genaaid Moderne en comfortabele snit - Productiecertificaten: Fair Working Conditions OEKO-TEX® STANDARD 100 Organic katoen in conversie

Lustrumpakketje

Ook kan je een lustrumpakketje kopen met allerlei goodies in, zoals stickers (ontworpen door biologie studenten), een poster van het ontwerp van Augustin en Edmon, een veldnotitieblokje, een mystery item... En daarbovenop krijg je een gratis Student pack Spring van Guido erbij!

Verkoopmomenten

Maandag 20/4: tijdens de croqueverkoop 11:15- 14u @cafetaria
 Dinsdag 21/4: 13u-13u45 @GBK kot
 Woensdag 22/4: 13u-13u45 @GBK kot
 Vrijdag 24/4: 13u-13u45 @GBK kot

Een ode aan de lustrumtrui

Ook al zal hij niet meer te verkrijgen zijn als je deze Worm aan het lezen bent, wil ik toch nog even het ontwerp in de kijker zetten. Edmon De Keyser en Augustin Goffin hebben echt een prachtig ontwerp gemaakt dat nu al meer dan 50 biologen en sympathisanten op hun trui zullen dragen.

Voor de nerds, de soortenlijst:

Zomereik *Quercus robur* - Grootoorvleermuis *Plecotus auritus* -
 Nachtpauwoog *Saturnia pavonia* - Kamsalamander *Triturus cristatus* -
 Varkenslintworm *Taenia solium* - Gladde slang *Coronella austriaca* -
Ceratum hirundinella - Aalscholver *Phalacrocorax carbo* -
 Wijngaardslak *Helix pomatia* - Eikelboorder *Curculio glandium* -
 Hondshaai *Scyliorhinus canicula* - Gewoon eekhoorn-tjesbrood *Boletus edulis* -
 Netvormig langdraadwatje *Hemitrichia serpula* - Bijenorchis *Ophrys apifera* -
 Kraamwebspin *Pisaura mirabilis* - Trilobiet *Acadoparadoxides* sp. -
 Neusoproller *Armadillidium nasatum* - Mol *Talpa europaea*

Nog een dikke merci aan de drukkerij ACP van Bornem die onze lustrummerchandise duurzaam heeft bedrukt en ons de duurzaamste t-shirts, totes en truien heeft aangeboden!

acp

LUSTRUM TRUI

€37

BESTELLEN T.E.M. 9 APRIL

60 GBK

acp

Herrezen uit de grond: Prosenioren

Ruben Vanhoomissen, Praeses '21- '22

Dag vrienden

Wat schrok ik toen ik tot de realisatie kwam dat ik de minst recente praeses ben van het afgelopen lustrum! Niet dat ik dit nooit geweten heb, maar het deed me toch wel voor heel even oud voelen. Althans, tot ik me realiseerde dat ik maar een maand of zes à zeven scheel met onze huidige senior, dus zo zie je maar dat oud zijn relatief is!

Voor diegenen die mij niet zo goed meer kennen: Ik ben Ruben, ik heb vijf jaar lang in het praesidium mogen meedraaien van '18 – '19 tot '22 – '23. Ik ben begonnen als feest en dit heb ik twee jaar gedaan met één van de beste medefeestjes die je je kan wensen, Michiel. Daarna mocht ik een jaartje als vice de rechterhand van Saskia zijn. Het jaar erna kreeg ik zelf de eer en het vertrouwen om praeses van het GBK te zijn met aan mijn zijde Merel als vice. Na mijn jaar als praeses mocht ik nog eens de wondermooie functie feest uitvoeren, ditmaal als keizerfeest met Yuna aan mijn zijde, hét andere beste medefeestje dat je je kan wensen. Wat jullie misschien opvalt is dat die laatst vernoemde

tot op heden exact hetzelfde functieparcours als mij heeft afgelegd, toeval? I think not. Hotel? Trivago.

Toen er oorspronkelijk gevraagd werd of ik een praesesLULT wou schrijven dan dacht ik bij mezelf: "Er zijn wel betere schrijvers onder de prosenioren dan mezelf, ik laat het aan me passeren." Maar toen ik de vraag opnieuw kreeg kwam ik tot de conclusie dat het hier niet gaat om beter kunnen schrijven maar vooral om het kunnen vol-lullen van een artikel voor de Worm. En laat lullen (cf. zeveren) nu een van mijn specialiteiten zijn. Ik haal dus al te graag mijn lul-kunsten boven om zoals weleer een Wormartikel vol te toveren met zever, gezever.

Ik neem jullie graag mee terug in de tijd naar de lustrumweek van het vorige lustrum en zou het graag nog eens hebben over het vliegende buikvirus dat de GBK toen geteisterd heeft. Zelf ben ik er helaas ook niet van gespaard gebleven. Voor zij die er toen nog niet bij waren, een reconstructie:

De eerste slachtoffers vielen dinsdag, de dag na lustrumclubavond. Naarmate de dagen vorderden vielen er meer en meer mensen ten prooi aan dit

meedogenloze virus. Zelf ben ik ten onder gegaan na het lustrumfeestje op dinsdag. Een hele nacht zwetend wakker worden en niet snel genoeg naar toilet kunnen gaan, ik wist niet wat me overkwam! Hierdoor heb ik de lustrumquiz op woensdag maar in zeer zielige toestand meegemaakt, echt aanwezig was ik niet. Donderdag dan, op de lustrumcantus was de ravage duidelijk. Een groot deel van de actieve leden was tegen dan gepakt door het virus dus hebben er toch wel enkele deze epische avond moeten missen. Gelukkig was ik tegen dan alweer semi oké, de rougekes gingen nog niet zo vlot naar binnen maar ik ben blij dat ik de lustrumcantus niet heb moeten missen. Gelukkig ging het virus even snel weg als dat het gekomen was.

Vrijdag sloten we de lustrumweek af met een receptie in de studententuin met cava, snacks en een overheerlijke GBK-taart die vlot naar binnen werd gespeeld. (Behalve dan door de mensen die nog herstellende waren van het virus, die kregen het stuk taart iets lastiger naar binnen :p)

Ondanks het buikvirus zal deze lustrumweek me altijd bijblijven als een van dé leukste weken uit mijn studententijd. We hebben er toen een jaartje langer op moeten wachten door dat andere stoopid virus waar de hele wereld in de ban van was. Hierdoor viel de lustrumweek niet in het echte lustrumjaar (toen Saskia praeses was) maar in het jaar dat ik zelf praeses was. Het was zalig om te zien hoe oud en nieuw (praesidium, vaste medewerkers, leden en ereleden) van deze week een fantastische knaller hebben gemaakt. Hopelijk wordt dit lustrum even onvergetelijk, geniet er alleszins van!

Afsluiten zou ik graag doen door het nog eens te hebben over de meest legendarische cantus ooit, de GBK Lord of the Rings cantus! Wat was me dat nog eens een cantus! De dappere leden van de fellowship, inclusief Boromir die al na deel 1 K.O. was...

Oké nu voor echt afsluiten XD xp.

Het was nog eens leuk om een praesesLULT te schrijven, het bracht toffe herinneringen naar boven en ik hoop dat ik jullie er wat mee heb kunnen entertainen hihi.

Veel liefs, lekjes en net te lange zwaaitjes tot dat het awkward wordt.

Ruben
Prosenior 2021 – 2022

Ut Vivat, Crescat, et Floreat
GBK!

Merel, Praeses '22-'23

Dag liefste GBK'ers

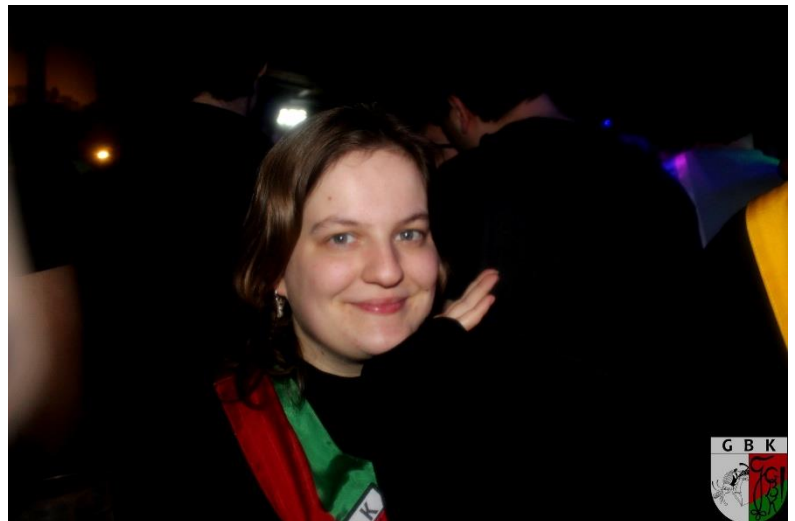
Het is al sinds 2023 geleden dat ik mijn laatste PraesesLult schreef. En blijkbaar is dat al bijna drie (?!!!) jaar geleden. Een lustrum is altijd een beetje nadenken over het verleden en vooruitkijken naar de toekomst. Omdat er al veel over het verleden zal geschreven worden in deze Worm, ga ik stilstaan bij de nabije toekomst. De toekomst hoeft niet altijd groots, heel ver weg of onmogelijk te zijn. Dus hier is een lijstje met “haalbare” dingen om te bereiken over de volgende vijf jaar:

- Een “rood sterretje” naast een waarneming op waarnemingen.be krijgen
- Een korte micro-obsessie ontwikkelen voor een nieuw biologisch taxon waarmee je daarvoor nog niet zo nauw bekend was
- Een Ledeganckbroodje opsmikkelen naast de vijver in de Plantentuin terwijl de eerste lentezon uitbundig schijnt en je naar de eendenkuikens kijkt
- Koken met zelf gefoerageerde paddenstoelen (en jezelf niet per ongeluk vergiftigen)
- Zien dat je (schijndode) huisplant bij de start van de lente ineens weer nieuwe blaadjes produceert
- Je doelsoort vinden wanneer je speciaal daarvoor op uitstap bent vertrokken
- Gelukzalig rondspetsen in zeewater met “Noctiluca scintillans”

Kusjes Merel

Praeses 2022-23

P.S. Laat me zeker weten als er eentje lukt of als je extra suggesties wilt.

Samantha De Gottal, Praeses'23-'24

Dag lieve lezers van de Lustrumworm! Het is al eventjes geleden dat ik voor jullie heb mogen schrijven en het mag gezegd worden dat ik dat soms wel mis. Ook al schreef ik mijn praesesLULT meestal slechts enkele uren voor de deadline (sorry pro-wormpjes!!), geraakte ik vaak in een ware creatieve flowstate.

Zo ontstonden er enkele prachtige parels zoals 'een logboek bijhouden van elke keer dat ik wakker word met een kater' en of course de bestseller 'Een uitgebreide review van Frankrijk (TL; DR: Het zuigt ass)'. Voor wie interesse heeft om mijn narcistisch gebrabbel terug te lezen, ze zijn allemaal te vinden in het Wormarchief (en I guess ook de Wormen en praesesLULLEN van mijn voor- en nagangers voor wie dat wil).

Okay, genoeg reclame gemaakt! Vandaag breng ik jullie mijn volgende, en waarschijnlijk laatste, meesterwerk '3 dingen om te doen voor je afstudeert'. Het is namelijk zo dat ik, als nieuwe semi-oude zak/ werkmens, wel regelmatig terugdenk aan mijn studententijd. Soms gaat dit gepaard met een classic 'in mijnen tijd', maar meestal denk ik gewoon aan alle mooie momenten en de mensen die ze zo mooi maakten (AAUUUUUHHNNN). Al dit gepeins bracht mij tot het idee dat het als oude zak mijn duty is om de jeugd te informeren. Er zijn namelijk een paar essentiële ervaringen die je als student in Gent moet, maar dan ook echt MOET, meemaken! Voor jullie leesgemak zet ik die hier mooi allemaal op een rijtje!

1) De zon zien opkomen na een nachtje uit

Elke zelf respecterende student zou dit eigenlijk wel al eens moeten gedaan hebben, maar ik judge zeker en vast niet (of wel, wie weet). Uitgaan tot de vroege uurtjes heeft tal van voordelen. Eerst en vooral is het een symbool van een hele goeie avond. Pas op, niet elke avond is voorbestemd om een 'vroege uurtjes'-avond te zijn, je mag dit dus zeker ook niet forceren. Je moet wachten tot de stars alignen: de juiste mensen, goeie muziek/ cantus en op het perfecte zatheid niveau blijven voor de hele nacht. Een ander groot voordeel aan een dergelijke avond/ ochtend is dat er iets magisch gebeurt. De perfecte mengeling van alcohol (of energiedrank voor de harde tijgers), samen met slaapttekort en lichte overprikkeling creëert een ware state of delirium bij iedereen die aanwezig is. Dit is truly de grootste high die je kan bereiken. Mensen beginnen te oversharen, van hun diepste childhood traumas tot

love confessions, het is fantastisch! Daarbovenop zijn dit echt wel de momenten waar 'dad' en 'mom'-lore ontstaat. Een absolute must dus!

2) Zon, geen zee, noch strand, maar wel een random park in Gent

Het moet niet altijd om uitgaan en drank gaan in het studentenleven. Je studententijd is ook het ideale moment om te genieten van de kleine dingen. Zo is een beetje zonneschijn en wat goed gezelschap alles wat je nodig hebt om een core memory te maken. Ga samen wat snackjes en drankjes halen in de winkel en BAM, een perfecte namiddag! Daarbij krijg je een stevige dosis vitamine D, kan je wat genieten van de prachtige Gentse natuur EN kom je eens vanachter je saaie bureau. 'Maar Samantha, ik kom nooit buiten omdat ik een flinke student ben 😞. Waar o waar moet ik naartoe?????' Niet gevreesd! Hier is een lijstje van mijn favoriete plekjes:

De plantentuin, maar dan helemaal achteraan na de moestuin bij de grote bomen. Dit is perfect voor een warmere dag, waar wat schaduw welkom is.

Het Citadelpark achter het SMAK (denk ik?? Waarom staan er zoveel gebouwen in het Citadelpark??).

Euhh da was het eigenlijk, maar er zijn nog veel andere mooie plaatsen in Gent!

3) Doe random side quests!

Dit is misschien wel de allerbelangrijkste. Okay, het is misschien niet echt een ervaring per se, maar eerder een gouden regel om bij te leven. Zeg 'ja' op alles (behalve drugs) en wees niet bang om zelf nieuwe dingen te proberen! Ga naar de vage activiteit die op die ene poster staat waar je elke dag langsloopt; Bezoek de andere Gentse campussen, ook al moet je daar helemaal niet zijn (aanraders zijn Bijloke en Hogeschool Ledeganck); Join die ene studentenvereniging die u keihard aanspreekt, maar waar je nog niemand kent; Misschien kan je zelfs een move maken op die ene cutie (oeeehhhhhh). Ik ga eventjes echt oud klinken, maar ik kan u garanderen dat ik veel meer spijt heb van de dingen die ik niet gedaan heb dan omgekeerd. Uw acties hebben zelden zoveel gevolgen als uw anxiety u wilt doen geloven (tenzij het illegaal is, dan wens ik niet aansprakelijk te zijn). Uiteindelijk is iedereen een kleine spikkel in het universum en maakt het allemaal niet zoveel uit. Dus please, wees niet bang om te leven. Verstandig blijven is belangrijk, maar als er een moment is om iets minder doordachte keuzes te maken dan is het nu wel!

Amal, dat laatste puntje werd even heel erg existentieel en zo, maar ik meen het echt wel! Studeren is belangrijk, maar alstublieft laat u diploma niet het enige zijn dat u bijblijft. De vrienden die je hier maakt zijn er (hopelijk) voor het leven en het zijn de ervaringen die je nu met hen beleeft die de band sterk houden. Pas op, daarmee wil ik ook niet zeggen dat het leven stopt na uw studententijd. Het werkleven zuigt misschien een beetje, maar je hebt wel geld om coole dingen te doen. Then again is het vooral tijd die je te kort hebt (en

da geldt voor iedereen dus bereid u alvast voor op 1000 'wanneer afspreken'-polls). Geniet dus maar van die luie dagen, spontane hangouts en late nachtjes nu het nog kan!

Bij deze sluit ik mijn allerlaatste praesesLULT af! Ik wil nog even mijn grootste fan, Maxime Everaert, bedanken. Ze is een ware queen en ik had dit niet zonder haar onvoorwaardelijke steun kunnen schrijven. Dikke consensual kusjes aan jullie allemaal, toedelsss!

Ut vivat, crescat, floreatque GBK!!

Eén van die mooie momenten en de mensen die ze zo mooi maakten <3

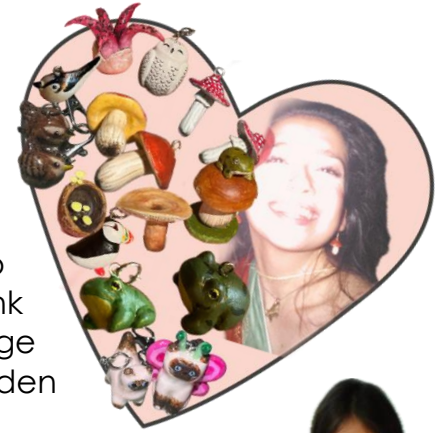

Yuna Medina León, Praeses'24- '25

Holaaaaaaa!!

Zo superleuk dat ik nog eens volop mag lullen hier:!) Omdat de GBK 60 jaar bestaat had ik graag iets willen schrijven over hoe graag ik onze kring zie en hoeveel ik heb gehaald uit het lid zijn van deze kring. Maar dat heb ik denk ik vorig jaar al genoeg gedaan in een van mijn vorige praeseslult. Ook heb ik geen zin om emotioneel te worden aangezien het er voor mij ook bijna begint op te zitten.

Daarom dacht ik iets te schrijven over mijn favoriete OBSESSIE sinds december: fimo klei!!! Daarbovenop was de fimo-workshop die ik heb gegeven een paar weken geleden heel populair, zoveel mensen hebben er echt van genoten, er zal wel een publiek voor zijn!

Toen ik in de lagere school zat had ik ook mijn fimo-fase-> die misschien nog artsy mensen zullen hebben gehad. Met mijn broer kleiden we samen met mamoe tientallen trolletjes en andere wezentjes. Opnieuw beginnen met deze hobby is dus heel therapeutisch voor mij.

Ik zal jullie dus zo kort mogelijk meenemen in een doorsnee klei-sessie, met tussendoor wat tips en tricks:)).

<—Dit is mijn fimo-kastje met (bijna) alle benodigdheden die ik gebruik voor, tijdens en na

het kleien. (Penselen, klei tools, juwelentangetjes, sleutelhangers, klei, vernis, potjes, mesjes, verf, ...

Dit zijn de tools die ik het meeste gebruik tijdens het kleien—> ik heb ze pas recent aangekocht op Vinted, je kan dus zeker beginnen zonder tools, maar ze maken het kleien wel een stuk gemakkelijker.

<— Begin eerst met je werkplek schoon te maken, dit kan je doen met 70% alcohol. Je werkt best op een vlakke ondergrond.

Fimo klei is polymeerklei, het droogt niet als het enkel blootgesteld is aan de lucht, maar het moet in de oven uitgehard worden.

De klei is in het begin hard en stijf en moet dus steeds "geconditioneerd" worden voor gebruik, dat wil zeggen dat je het goed moet kneden. Zo wordt de klei soepel en kan je ermee werken. Voor grote hoeveelheden klei kan een pastaroller handig zijn. Tip: steek je fimo balletjes in je bh of zo zodat deze al soepeler worden door de warmte.

Was steeds je handen goed! Want elk stofje of vuiltje is te zien op de klei!

Fimo komt in verschillende kleuren en met verschillende effectjes (met glitters, transparant...). Ik gebruik vooral de witte Fimo soft, —>. omdat ik graag achteraf mijn werkjes beschilder.

Als eerste wil ik een sleutelhanger maken die lijkt op de vorige oorbellen die ik heb gemaakt, maar dan ietsje groter. Met een bolvormige tool maak ik de hoed van de paddenstoel. Om een sleutelhanger te kunnen bevestigen, steek ik een ijzeren pin met verbrede bodem door de steel en door de hoed, op het einde maak ik een lusje in de ijzerdraad.

Je kan ook eyepins (kettelstiften) gebruiken die zijn voorgeplooid. Twee stukjes

fimo aan elkaar hechten kan je op een aantal manieren doen: ofwel vertrouw je op de merging-capaciteit van de klei (die vaak voldoende is), ofwel blend je de twee stukjes samen met je vinger of je siliconen tool, ofwel kan je een druppeltje fusing gel toevoegen op het oppervlak.

Het volgende dat ik maak is een orchidee. Eerst snij ik 5 bolletjes klei af van dezelfde grootte. Dan leg ik 2 even hoge stapeltjes kaarten neer om met een deegroller 5 even dikke plakjes klei uit te rollen. Met een naald traceer ik de vormen van de bloembladen en snij ze uit met het scalpel. Met de siliconen tool bevestig ik alle onderdelen en geef ik wat

textuur aan de blaadjes.

Daarna maak ik nog wat paddenstoelen, een pinnetje en nog oorbellen.

Met een borsteltje geef ik textuur aan het hymenium van de paddenstoelen om buisjes te creëren. —————>

<—Voor de beurs van de vliegenzwam rol ik een flinterdun stukje klei dat ik op de basis van de paddenstoel bevestig en voorzichtig afscheur, hetzelfde voor de annulus.

Met een mesje maak ik de plaatjes van de vliegenzwam. ————— ->

Om een eyepin te bevestigen in je klei zodat deze er niet uitvalt, <—moet je het laatste stukje van de ijzerdraad 90° plooien. Dan steek je deze er volledig in en draai je nog eens een kwartslag. Voor de velumresten op de hoed schraap ik kleine stukjes klei af van een hele dunne kleisliert en plak ik deze op de hoed. —————> met de siliconentool.

Zitten er stofjes op je werkje? Dep dan een wattenstaafje in je 70% alcohol en los hiermee het stofje op!

<—Mijn werkjes zijn klaar voor de oven, al wil ik niet dat de hoedranden van mijn paddenstoelen ingedeukt worden, daarom leg ik ze op een bedje van maïzena! Na 30 minuten in een voorverwarmede 110°C oven zullen je werkjes nog rubberig aanvoelen, dit is normaal. De klei heeft tijd nodig om af te koelen en volledig uit te harden. Ik heb toch een extra pagina

gekregen van de liefste wormpjes dus ik kan verderschrijven, letsgoo! Ik heb wel niet meer van alles foto's.

Ik beschilder mijn fimo altijd met acrylverf, dat is in mijn opinie de beste verf hiervoor.

De orchidee krijgt een dieprode kleur, de randen schaduw ik deppend donkerder met een ruwere penseel. Met een dunne penseel schilder ik de details. Tip voor rechte lijnen te schilderen: hoe langer je penseel, hoe meer gestabiliseerd je penseelstrook is.

De vliegenzwamen krijgen ook een rode kleur. De randen van de hoed geef ik een lichtjes gele schijn met een dunne penseel. De velumresten schilder ik op het laatste wit. Tip om diepte te creëren en schaduwen te geven aan gleufjes: maak je penseel goed nat en verdun je donkere verf, schilder met dit mengsel over de gleufjes → en veeg de oppervlakte af (met een keukenrolletje bijvoorbeeld). →

Zo blijft de donkere verf zitten in de gleufjes en geeft dit een schaduw effect. Dit doe ik bij de plaatjes, annulus en bursa. Met een ruwe droge borstel breng ik een gele schijn aan en met een klein penseel trek ik op de rand van de hoed sommige plaatjes door. Met een ruwe droge borstel dep ik donkergroen op de onderkant van de steel.

Ook de boleet krijgt een kleurtje.

De mooiste en meest bestendige afwerking krijg je met epoxy resin, maar daarvoor heb je een UV-lamp, handschoenen en een gasmasker nodig! Ik heb mijn ← lamp voor 3 euro op Vinted gekocht! Je kan ook gewone vernis gebruiken, maar ik heb gemerkt dat mijn sleutelhangers toch hun verf verliezen. Ik heb mensen ook polyurethaan vernis zien gebruiken, en dit blijkt een goed alternatief te zijn voor UV-resin.

Mijn kleiwerkjes moeten dus enkel nog vernist worden. Ik doe dit met behulp van een tang en een oude penseel die destroyed mag worden om de epoxy evenredig uit te smeren. Na 2 tot 4 minuten is de epoxy gehard, daarna kan je je werkjes in de zon leggen om ze volledig te laten uitharden. Tip: blijven je werkjes plakkerig na deze stap? Leg dan je werkje volledig ondergedompeld in water en leg dit onder de lamp.

Voila dit was het dan! Wil je een personalised sleutelhanger of oorbellen kopen? Let me know, dan start ik misschien toch mijn small business;).

Kusjees Yuna xxxx

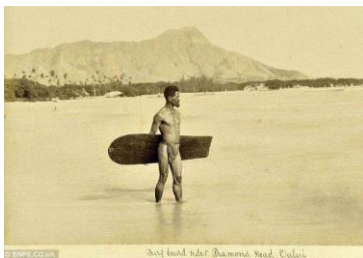

Herrezen uit de grond: Prowormen

Xander Jorens, Scriptor '21-'22

Ewa,

Xander hier (ex worm), tis al lang geleden ze. Met dat het lustrumjaar is, dacht ik van, het is toch de moment om nog is mijn beste schrijfskills boven te halen en een rubriekje zelf te schrijven. Maar dan komt de vraag over wat ga ik schrijven? Als ik terugkijk naar mijn wormjaar dan springt er toch 1 soort rubriek uit die altijd zeer prominent aanwezig was en waar iedereen grote fan van was. Dit waren natuurlijke mijn heerlijke recepten voor goed eten en lekkere drank, we waren een soort van ratatouille-wormen. En hoewel mensen hier zeker en vast grote fan van waren, zeker ons Yuna 😊, heb ik toch besloten om een rubriekje te schrijven over iets helemaal anders. Mijn grote liefde en passie, de mooiste sport van de wereld: surfen.

Golfsurfen is meer dan een sport, het heeft een lange en rijke geschiedenis die teruggaat tot de 12e eeuw. De oorsprong ligt in Polynesië, waar de eerste vormen van surfen werden beoefend op houten planken. Voor de Polynesiërs was surfen niet alleen een vorm van ontspanning, maar ook een belangrijk onderdeel van hun cultuur en sociale structuur. Vooral op Hawaï

bereikte het surfen een hoog niveau: koningen en edelen hadden hun eigen speciale surfplanken en bepaalde stranden waren voor hen gereserveerd.

In de 18e eeuw maakten Europese ontdekkingsreizigers, zoals kapitein James Cook en zijn bemanning, voor het eerst kennis met het surfen toen zij Hawaï bezochten. Ze beschreven hoe de lokale bevolking met grote vaardigheid over de golven gleeed. In Hawaï werd surfen ook beschreven als "he'e nalu" (letterlijk: "glijden op golven"). Toch raakte de sport later in verval, onder andere door de invloed van missionarissen die traditionele gebruiken ontmoedigden.

In de 20^e eeuw werd de sport terug populairder door bekende figuren als Duke Kahanamoku, een Hawaïaanse zwemkampioen die de sport wereldwijd promootte. In de jaren 50 en 60 groeide surfen uit tot een populaire jeugdcultuur, vooral in Californië. Waar surfen meer dan gewoon een sport was, het was een volledige lifestyle. Muziek, films en mode droegen bij aan het imago van surfen als een vrije en avontuurlijke levensstijl.

Dit markeerde ook het ontstaan van mijn favoriete surfplank: het longboard. Dit is een langere plank, meestal uitgerust met één of drie vinnen aan de onderkant, waarmee je bijzonder elegante en

vloeiende manoeuvres kunt uitvoeren. Het longboard is ideaal voor kleine tot middelgrote golven en daardoor geschikt voor surfspots over de hele wereld.

Doorheen de geschiedenis van het golfsurfen heeft het ontwerp van de surfplank altijd een grote rol gespeeld. Het is niet alleen iets praktisch, maar ook echt een manier om je eigen persoonlijkheid en stijl te tonen. In de jaren zestig waren de designs iconisch en dus deel ik graag even mijn favoriet.

Ik weet wat jullie misschien denken tijdens het lezen: "amai Xander, leuke en interessante rubriek, maar wat heeft surfen met biologie te maken?" Wel, dat leg ik graag uit. Als surfer is de zee superbelangrijk, en dus ook al het leven dat erin zit. Daarom probeert een echte surfer zijn steentje bij te dragen om de zee proper te houden en beseft hij/zij hoe belangrijk dat is.

Met deze rubriek hoop ik nog meer mensen warm te maken voor deze mooie sport, en tegelijk een beetje bewustzijn te creëren om onze zee (een prachtig cadeau van moeder natuur) stap voor stap te beschermen.

Veel surfplezier allemaal en hopelijk tot snel op zee!
Xander jorens – proworm

Sander Lenno, Scriptor '21-'22

Kenny de Capybara op avontuur.

Op een ochtend werd Kenny de Capybara wakker met het gevoel dat er iets niet klopte.

Niet iets groots. Hij had nog altijd vier poten, zijn oren stonden nog waar ze moesten staan en de rivier lag nog altijd braaf te blinken in het ochtendlicht. De rest van de groep lag verspreid in het gras alsof niemand ooit ergens naartoe moest. Alles zag eruit zoals altijd.

Kenny bleef nog even liggen. Hij keek naar het water. Naar het riet dat zacht bewoog. Naar een libelle die precies een veel te druk leven had voor zo'n klein beest.

Er ontbrak iets.

Hij wist niet wat. En dat was misschien nog het irritantste van al.

Dus stond Kenny recht, rekte zich eens goed uit en wandelde weg. Niet gejaagd, want hij was nog altijd een capybara, maar wel met een soort ernstige traagheid. Alsof hij op weg was naar een antwoord, ook al wist hij niet op welke vraag.

Het eerste dier dat hij tegenkwam was een schildpad, half op een steen, half in de zon, volledig op zijn gemak.

“Waar zijt gij naartoe?” vroeg de schildpad, zonder veel moeite te doen om geïnteresseerd te klinken.

“Ik weet het eigenlijk niet goed,” zei Kenny. “Maar ik heb het gevoel dat er iets ontbreekt.”

De schildpad knipperde traag.

“Misschien heb je honger.”

“Ik heb al gegeten.”

“Misschien ben je niet content met uw leven.”

“Nee, dat is het ook niet.”

“Misschien verveelt ge u gewoon.”

Kenny dacht daar even over na.

“Dat voelt ook niet juist.”

De schildpad haalde op zijn schildpadmanier een beetje zijn nek in. “Tja. Succes dan, hé.”

Kenny wandelde verder.

Niet veel later hoorde hij boven zich geritsel en een zwaar, onevenwichtig soort gefladder. Op een dikke tak zat een toekan, met een snavel waarvan Kenny elke keer opnieuw dacht: dat kan toch niet praktisch zijn.

“Gij ziet eruit alsof je diep aan het nadenken bent” zei de toekan.

“Da’s omdat ik diep aan het nadenken ben.”

“Dat is meestal een slecht begin van den dag.”

Kenny zuchtte. “Er ontbreekt iets, maar ik weet niet wat.”

De toekan boog zich naar voren. “Een richting?”

“Misschien.”

“Een doel?”

“Misschien.”

“Een snack?”

Kenny keek hem vlak aan. “Dat lijkt mij geen filosofische doorbraak.”

“Het helpt soms meer dan je denkt,” zei de toekan. Hij plukte een mango van de tak en liet die vallen. “Pakt mee voor onderweg.”

Kenny bedankte hem beleefd, nam de mango op en stapte verder. Hij had nog geen antwoord, maar nu wel fruit. Dat was toch al iets.

Hij wandelde verder, tot hij aan een brede bocht van de rivier kwam. Daar lag een kaaiman half in het water, half op de oever.

De kaaiman deed één oog open. “Ah. De Kenny. Lang geleden”

“Ik ben iets kwijt,” zei Kenny, “maar ik weet niet wat”.

“Ja,” zei de kaaiman. “Dat straal je ook een beetje uit.”

“Ik dacht eerst dat het iets tastbaars was,” zei Kenny. “Maar nu begin ik te denken van niet.”

“Da’s al iets.”

“Maar wat dan?”

De kaaiman sloot zijn oog weer. “Dieren maken het zichzelf soms te moeilijk. Altijd denken dat er een groot mysterie moet zijn. Een verborgen betekenis. Een existentiële leegte.”

Kenny keek naar het water.

“Misschien,” ging de kaaiman verder, “mist je niet iets. Misschien mist je gewoon waar je thuishoort.”

Dat kwam binnen.

Kenny zei even niets. Hij dacht aan de warme plek in het gras waar hij altijd ging liggen. Aan het geluid van de kudde die doelloos aan het grazen is. Aan de rivier in de late namiddag.

“Ik denk dat je gelijk hebt,” zei hij.

“Natuurlijk heb ik gelijk,” zei de kaaiman. “Ik ben oud en lichtelijk ongemakkelijk in deze conversatie.”

Kenny stond recht, knikte nog eens en begon terug te wandelen.

Onderweg passeerde hij opnieuw de toekan.

“En?” riep die. “Was je iets kwijt?”

“Nee,” zei Kenny. “Ik denk dat ik gewoon mijn plek miste.”

Een beetje verder, bij de steen lag de schildpad, nog exact zoals daarvoor.

“En?” vroeg die.

“Ik was niets kwijt,” zei Kenny.

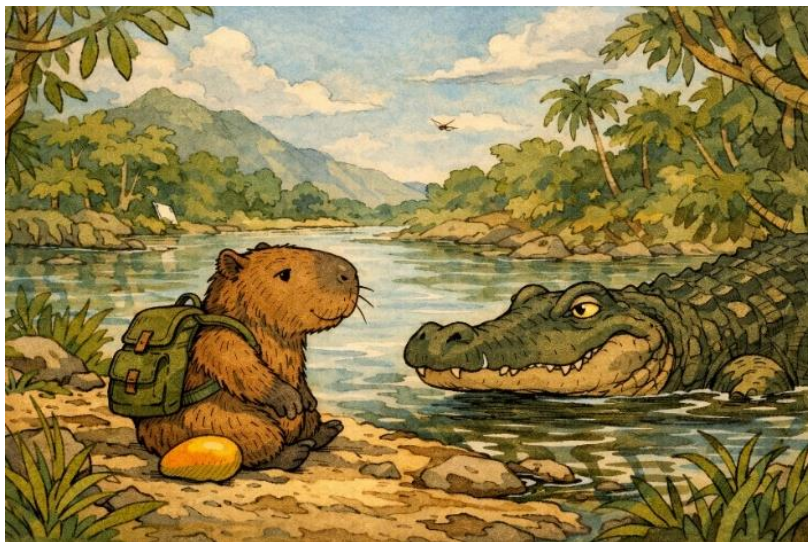
“Ik moest gewoon even weg om te beseffen waar ik eigenlijk het liefst ben.”

De schildpad knipperde traag. “Ja. Dat heb ik ook ooit gehad.”

“Echt?”

“Nee,” zei de schildpad. “Ik zit hier goed.”

Kenny liet hem achter en stapte verder.

Tegen dat hij terug bij zijn groep kwam, was de zon al beginnen zakken. Alles had die warme, gouden kleur die maakt dat zelfs modder er een beetje poëtisch uitziet. Eén van de andere capybara's schoof een beetje op. Kenny liet zich in het gras zakken met een diepe zucht.

Amai, dacht hij. Ik ben kapot.

En plots, uit het niets, herinnerde hij het zich.

“Merde.”

Morgen is de capy-barbecue van zijn tante.

En hij had nog altijd geen cadeau.

Kenny staarde naar het donker wordende water. Hij overwoog heel even om nog recht te staan, nog iets te gaan zoeken, misschien een speciale tak of een mooi blad of iets symbolisch dat attent overkwam.

Maar hij voelde zijn poten. Zijn rug. Zijn ogen.

Nee.

Dat was overduidelijk een probleem voor morgen.

Kenny kroop wat dieper in het gras, legde zijn kop neer en sloot zijn ogen.

De rivier kabbelde rustig verder. Iemand naast hem geeuwde. In de verte riep een vogel nog één keer de avond in.

En Kenny de Capybara, die vandaag op zoek was gegaan naar iets wat ontbrak, viel in slaap zonder antwoord op alles, maar wel met een zeer duidelijk plan:

Morgen is een nieuwe dag om dingen uit te stellen.

Laure Roelant, Scriptor '23-'24

Vriendjes, ik studeer al veel te lang.

Ik herinner me nog het zesde middelbaar. Ik was zeker dat ik iets verder wou gaan studeren, maar oh god, NOG eens 5 jaren naar school gaan! Hoe kiezen mensen langere studies zoals geneeskunde? Dan zit je er na 9 jaar nog. Laure op 17 jaar oud was nu wel een beetje schoolmoe en onzeker over haar toekomst. De flyers van elke mogelijke opleiding liggen hier nog ergens in huis verspreid. Diergeneeskunde? Ingenieur? Chemie? Fysica? Farmacie? Mijn idee was: ik kies nu een opleiding, en dan ben ik dat. Het gaat mijn hele leven en persoonlijkheid omvatten. Ik ben advocaat, geoloog, dokter of filosoof. Mijn grote doel in het leven is Afrikaanse talen en culturen bestuderen, in het onderwijs staan, of huizen ontwerpen. Het is uiteindelijk dus "Ik ben een bioloog, mijn grote doel in het leven is biologie doen ofzo" geworden. Tja, dat heeft lang geduurd. Vraag me niet hoe of waarom, maar het eerste semester heeft me wiskunde doen missen. Misschien had ik eens naar de les van wiskunde I moeten gaan, maar ik betwijfel of Koen Thas zijn les me had kunnen boeien. Die grote, belangrijke stap in mijn leven had ik dus al serieus verkloot.

Om de eerste zin van deze tekst nog eens te onderlijnen: twee jaar later was het vorige lustrumjaar. Mijn tweede bachelorjaar wiskunde, en klaar voor de verantwoordelijkheid van het praesidium. Ik herinner dit jaar vooral als een jaar van hopen. Hopen dat corona gedaan is tegen introweekend, of anders tegen de doop, hopelijk tegen het tweede semester, misschien voor de lustrumweek. Hopen dat we toch wat leden geïnteresseerd konden houden, en schachtjes konden verwelkomen via al onze online activiteiten. Het advies veranderde constant, een dagje dat je naar de les mocht en iets kleins mocht organiseren buiten, dan de dag erna waren we weer op weg naar een full lockdown.

Corona hebben we overleefd, dat lustrum hebben we ingehaald (wat een intense week, heel veel succes aan het praesidium!), en 5 jaar later bestaat het GBK nog steeds, en mogen we nog eens lustrum vieren. En ik? De eenzaamheid van de coronapandemie waar zoveel mensen mee zaten heb ik uiteindelijk niet zozeer gevoeld. En die 7 jaar dat ik al bezig ben? Gewoon voorbij gevlogen. Allemaal dankzij die 'foute' keuze van het eerste jaar, waardoor ik bij de GBK ben terechtgekomen. Ik heb dingen geleerd, mensen ontmoet en ervaringen opgedaan die ik anders nooit had meegemaakt. Laure op 25 jaar oud is een beetje schoolmoe en onzeker over haar toekomst. Maar ik kijk al uit naar alle fouten die ik nog ga maken.

En nu, omdat ik het gevoel heb dat ik serieus aan het lullen ben, kom ik jullie wat entertainment brengen. Ik spendeer nog steeds redelijk veel tijd op adopteereendier.be, waar ik regelmatig bekende namen tegenkom. Match

het dier aan het (oud) praesidiumlid. Om jullie te helpen staat de beschrijving van het dier bij het bijpassend praesidiumlid. Of het ook van toepassing is voor deze praesidiumleden ga je aan hun moeten vragen...

1

2

3

4

5

WOODY

Gecastreerd. Formaat: klein. Heel vrolijk en sociaal kereltje. Gevonden in bokrijk

BOB

"Dit lief opa'tje zoekt een thuis, waar het niet zo heel druk is. Hij ziet het allemaal niet meer zo goed. "

NOA

Angstig, maar toch heel lief. Heeft astma.

ANNA

Zelfstandig. Geeft duidelijk haar grenzen aan, en die moeten gerespecteerd worden.

STAF

Geen beschrijving (sorry Staf)

Kirsten Van der Straeten, Scriptor '22-'24

Dag lieve Worm lezertjes,

Het is alweer enkele jaren geleden dat ik nog eens iets geschreven heb voor in de Worm. Ik ben Worm geweest in de jaren 2022-2023 en 2023-2024, hierna was mijn inspiratie gewoon volledig op, maar voor de Lustrumworm maak ik wel een uitzondering. Ondertussen zijn we ook op een manier geëvolueerd naar de 1^e master en zit ik niet meer vast in mijn bachelor (jeuj). Sinds ik nog steeds geen inspiratie heb, is twee pagina's verzinnen aan tekst niet makkelijk. Dus dan ga ik maar gewoon een beetje lullen en over wat doen biologen dat meestal...soorten.

De afgelopen jaren heb ik al enorm veel coole soorten kunnen afvinken van mijn lijstje. Te beginnen met de meest recente waarneming. Ik ben samen met Gaëlle en Lore naar zee geweest toen we hoorden dat een beloega te zien was aan de Noordzee en amai ik ben zo blij dat ik ben geweest. Dit was buiten mijn meest recente ook één van mijn meest speciale soorten.

Mijn andere recente coole waarnemingen zijn van twee weken geleden, toen ben ik samen met Niko een weekendje naar de Hoge Venen geweest. Door dat weekend heb ik meerdere soorten op mijn lijstje kunnen zetten. Unpopular opinion, ik vond ruigpootuil veel mooier en cuter dan dwerguil. (Sorry not sorry Niko)

Dit jaar heb ik tijdens de lesvrije week ook mijn vloek verbroken. Want ja ik had nog geen enkele ijsvogel gezien in de 5 jaar als biologiestudent... Elke keer waren die kleine blauwe cuties mij net te snel af, maar sinds februari zie ik ze overal ☺. Ik moet wel zeggen, ik was toen op pad met mijn schoonzus en als we Niko niet mee hadden, hadden we hem nooit zien zitten.

Voor mijn andere waarnemingen die ik in mijn hoofd heb, moet ik wel weer een jaartje terug in de tijd. Op vakantie in Kaapverdië kon ik namelijk mijn eerste wilde haaiensoorten van mijn lijstje afkruisen. Tijdens mijn eerst duik zagen we direct de verpleegsterhaai en de groene zeeschildpad (voor zover

ik ze goed zag zonder bril). Daarnaast had je op het eiland Sal ook nog eens een nursery voor citroenhaaien. Zij zwommen gewoon in grote aantallen langs je heen. En nog meer bijzonder, vanaf juli komen de loggerhead sea turtles (dikkopschildpad) op strand om hun eitjes te leggen. Dit is ook iets heel bijzonder om mee te maken. Ze graven ook vaak de nestjes op zodat ze veilig van de straathonden kunnen uitbroeden in het zand en hier kan je de kleintjes ook nog eens zien voor ze in zee worden losgelaten.

Gelukkig komt afstuderen nu steeds dichterbij, dan kan ik meer centjes verdienen want er staan nog heel veel plaatsen op mijn bucketlist.

Nu na twee jaren Worm, feest en vice is de tijd wel aangebroken dat dit mijn laatste praesidiumjaar is en waarschijnlijk ook de laatste keer dat ik nog in de Worm ga schrijven. Natuurlijk gaan we eerst nog eens dik feesten en losgaan tijdens de lustrumweek. Hopelijk zien we jullie talrijk aanwezig deze week!!!

Als allerlaatste wil ik even terugblikken naar mijn twee fantastische jaren als proworm en dat heb ik natuurlijk te danken aan mijn 2 mede-prowormen van toen. Dus even denkbeeldig wormplausje voor Nele en Laure!!!

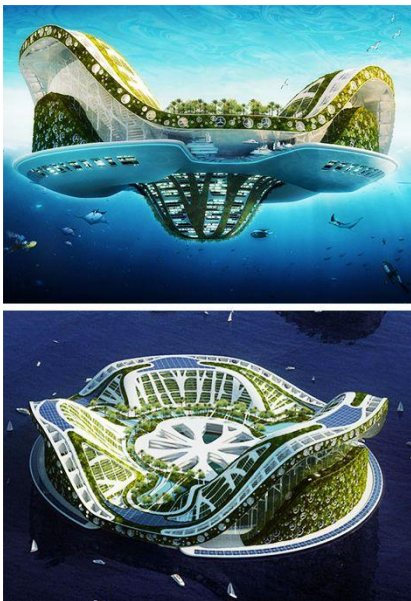
Proworm out
Kirsten xx

Lea Lauwaerts, Scriptor '24-'25

Hey iedereen!!

Het is nog maar een jaartje geleden dat ik scriptor was, maar het voelt toch als veel langer. Toch ben ik blij dat ik opnieuw iets voor jullie kan schrijven! Onlangs liet mijn mama me het boek *Villes 2050: 10 actions d'architectures climatiques pour un futur désirable* van de Belgische Vincent Callebaut zien, vol futuristische, ecologische architectuur. Ik vond het meteen intrigerend. Veel van de ontwerpen zijn utopisch en misschien eerder iets om over te dromen dan echt realistisch of zeer praktisch, maar het leek me leuk om deze ideeën aan jullie voor te stellen!

De **Lilypad** is een drijvende stad, geïnspireerd op het blad van de waterlelie *Victoria amazonica*, en bedoeld voor mensen uit overstroomde kustgebieden. De stad kan meebewegen met stijgende zeespiegels en stormvloeden. Regenwater wordt opgevangen, gefilterd en gebruikt voor drinkwater en irrigatie. Op de stad wordt landbouw gedaan om lokaal voedsel te produceren, terwijl energie wordt opgewekt uit zon, wind, getijden en biomassa. Onder de stad zouden vanzelf nieuwe plekken voor waterplanten, schelpdieren en kleine vissen ontstaan, door de infrastructuur die de lilypad ondersteunt. Misschien wel dichtste wat we ooit zouden komen tot Atlantis!

De **Dragonfly** is een futuristisch concept voor een verticale boerderij in New York City, met twee torens die verbonden zijn door een grote serre, geïnspireerd op de vleugels van een libel. In de torens zijn lagen ingericht voor het verbouwen van groenten en fruit, terwijl regenwater

biologisch wordt gefilterd en organisch afval wordt

teruggevoerd als mest. Zonnepanelen en verticale windturbines leveren duurzame energie. Je moet toegeven, dit ziet er best indrukwekkend uit!

De **Agora Garden**, ook bekend als Tao Zhu Yin Yuan, is een echt gerealiseerd gebouw in Taipei, Taiwan. Over de terrassen van deze toren groeien bomen, struiken en planten, waardoor nieuwe habitats ontstaan en biodiversiteit de stad binnenkomt. De beplanting slaat CO₂ op en helpt de lucht te filteren, terwijl regenwater wordt opgevangen en hergebruikt voor irrigatie. Tegelijk fungeert

de vegetatie als natuurlijke isolatie en schaduw, waardoor het gebouw in de zomer koeler blijft en energie wordt bespaard. Op sommige terrassen kunnen zelfs groenten en fruit worden geteeld.

Paris Smart City 2050 is een concept voor acht torens in het hart van Parijs terwijl de historische architectuur behouden blijft. De stad kampt vandaag met luchtvervuiling, en beperkte ruimte voor groen. Sommige gebouwen zuiveren de lucht met groene gevels, andere zetten verticale landbouw in om voedsel te produceren, en weer andere bootsen mangrove-ecosystemen na om energie te besparen en biodiversiteit te stimuleren. Regenwater wordt opgevangen, zonnepanelen leveren energie, en overal zorgen planten voor schaduw en koelte.

Ten slotte, nog enkele extra ontwerpen ter illustratie:

Groetjess
Lea x

Ex Horto: Alles leidt naar de spaghettiavond

- Kenneth

Ik schrijf deze rubriek sinds september 2025, dus dit is het eerste academiejaar. Ik dacht altijd wel genoeg te hebben om een rubriekje aan te wijden en meestal is dit ook redelijk snel geschreven. Door drukte is het mij deze keer echter niet gelukt om de deadline te halen en nu wil ik toch nog iets schrijven... het is een rubriek en het is dus ook de bedoeling dat deze elke keer verschijnt.

Enkele weken terug was ik nog ambitieus: ik dacht: laat ik voor deze Lustrum-editie eens in de geschiedenis van de Plantentuin en het GBK duiken en kijken hoe beiden verbonden zijn doorheen de tijd. Ik ben gaan zoeken in oude 'Wormen' (is dat het meervoud? Worms?) maar ik vond eigenlijk te weinig terug... wat Spaghettiavonden in ons Palmarium, hier en daar een verwijzing naar een activiteit in de tuin, maar al bij al niet super boeiend. Tenzij jullie het enorm interessant vinden dat op 13 oktober 2011 een spaghettiavond plaatsvond in het Palmarium.

Spaghettiavond lijkt ook wel dé link tussen GBK en Plantentuin. In een van de oude Wormen noemt een oud- praeses de 'Spaghettiavond in het Palmarium' als een van zijn favoriete GBK- activiteiten. Ik schakelde dan ook maar even ChatGPT in, deze kwam met volgende wijsheid: "Die koppeling met GBK is dus niet artificieel. GBK geeft zelf als adres K.L. Ledeganckstraat 35; GUM/Plantentuin gebruikt hetzelfde adres." Mooi verwoord, maar zowat de meest nutteloze link ooit... we delen hetzelfde adres... dat wisten jullie vast al. Verder kreeg ik opnieuw wat data van Spaghettiavonden, maar daar blijft het toch echt bij.

In Worm 3, academiejaar 2016-2017 (online raadpleegbaar), duik ik zelf ook op in een fictieverhaal: 'De zaak van de GSM'. Een fictieverhaal geschreven naar aanleiding van de eerste bloei van één van onze *Amorphophallus titanum*'s. Een wat warrige tekst over een GSM die in de Victoria-vijver gevonden wordt en wat schade aan een *Victoria amazonica*. Ik treed zelf op in de rol van assistent van Prof. Dr. Em. Paul Goetghebeur, treffend, want ik wàs op dat moment ook assistent bij Paul. Maar ik kan je wel meegeven dat het geen aanrader is het verhaal te lezen... Het zal niet geklasseerd worden als één van de literaire hoogtepunten uit de Worm- geschiedenis.

Een andere verwijzing naar mijzelf komt uit datzelfde jaar (Worm 1) bij de introductie van de vakken in het eerste jaar. Bij Biodiversiteit van Planten staat te lezen:

"Het morfologie-gedeelte bestaat uit naar wat bloemetjes en plantjes kijken, uit elkaar halen en tekenen onder leiding van Kenneth (die er soms uitziet alsof hij rechtstreeks van de Overpoort naar de Ledeganck is gekomen)". Ik moet dit echter ontkennen! Ik was toen amper in de Overpoort te vinden.

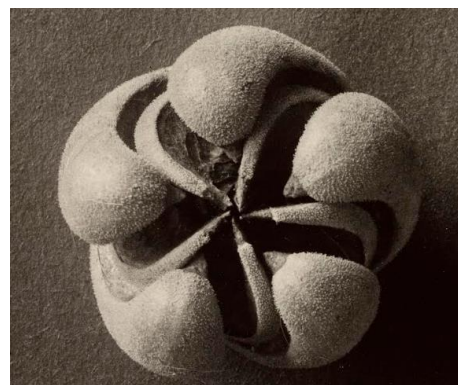
Maar goed, ik heb me eigenlijk best wel geamuseerd met eens door dat Worm-archief te gaan. Het online-archief gaat terug tot 2009, toen ik zelf nog student was, dus een deel van mijn studentenperiode en mijn volledige assistentenperiode worden gedekt. Dus ik kon me met heel wat jaartallen relateren. Het leerde mij ook dat het met heel wat mensen uiteindelijk ook gewoon goedkomt, al verwacht je dat van sommigen tijdens hun studententijd misschien niet. Dat zorgt ervoor dat ik nog altijd geen echt onderwerp heb voor mijn rubriekje, net nu men mij gezegd heeft dat het ook wel eens wat langer mag zijn. Maar dat is misschien niet erg. Laat ik van de gelegenheid gebruik maken om nog wat random dingen te vertellen.

Als ik dan toch even reclame mag maken: kennen jullie de vereniging 'De Vrienden van de Plantentuin' al? Deze vereniging werd in 1981 opgericht om de Gentse Plantentuin wat meer bekendheid te geven en vooral om de Plantentuin ook financieel wat te ondersteunen. Iedereen kan lid worden, voor slechts €15 per jaar. De 'Vrienden' organiseren elke eerste zondag van de maand gratis rondleidingen (inschrijven is noodzakelijk) en ook tijdens de Gentse Feesten vinden elke dag gratis themarondleidingen plaats. Er worden ook jaarlijks enkele uitstapjes georganiseerd naar interessante tuinen en andere plant-aardige activiteiten. Jaarlijks maken ze ook een meerdaagse tuinreis naar het buitenland. De vereniging heeft meer dan 400 leden, maar heeft echt nood aan verjonging. Drie-maandelijks verschijnt er een tijdschrift met enkele artikeltjes, allemaal plant- of plantentuin gerelateerd. Ik moet bekennen dat mijn bijdrage in WORM vaak een verkorte versie is van een uitgebreider artikel in het boekje van de 'Vrienden'. Dus als jullie nu massaal lid worden, ga ik zelf creatiever uit de hoek moeten komen. Ik probeer niet per se leden te ronselen, maar ik vermeld het graag even want de 'Vrienden' vormen voor ons nog steeds een belangrijke partner. In onze succulentenkas kan je een aantal prachtige planten bewonderen die geschonken zijn door de vrienden (aangegeven op het label met QR-code naar de website). Meer info: gum.gent/nl/vrienden-van-de-plantentuin

Ik heb de laatste tijd vaak de vraag gekregen wat mijn eigen favoriete plant is. Dat is een heel moeilijke vraag en verandert elke dag. Maar het mag duidelijk zijn, ik hou van rariteiten. Mijn liefde voor planten begon met vleesetende planten, en wie in het derde jaar soms rondleiding bij mij volgt zal wel al gemerkt hebben dat ik ook altijd net iets langer stil blijf staan bij deze fascinerende planten. Tot op vandaag is het geslacht *Nepenthes* (Nepenthaceae) nog steeds een van mijn favorieten. Als ik in de Plantentuin een favoriet moet kiezen, kan ik het niet bij eentje houden. De *Acer palmatum* aan de ingang van de Victoria-serre moet een van de mooiste in België zijn. Onze *Zelkova carpinifolia* tussen de kleine vijver en het hoofdpad is nog zo'n prachtexemplaar. Beiden moeten van ergens begin 20 ste eeuw dateren, toen de Plantentuin net naar deze

locatie verhuisd was (voorheen bevond de Plantentuin zich sinds 1797 in het Baudelopark, de verhuis gebeurde in 1902). Een andere, veel obscuurdere favoriet is *Mcneillia stellata*, een kleine kussenplant uit de familie Caryophyllaceae op onze rotstuin. Je kan hem gemakkelijk vinden want hij staat net langs het hoofdpad. De hele border die buiten langs de Subtropische en Victoriakas loopt (naast de Systematiek Monocotylen) staat trouwens vol met favorieten van mij. Daar bloeien nu heel wat *Epimedium*'s, maar die hele border staat vol met rariteiten, echt de moeite om regelmatig eens langs te lopen. Op de Systematiek Eudicotylen staat momenteel *Blumenbachia hieronymi* in bloei.

Een prachtige plant uit de Brandwindefamilie (Loasaceae). Deze Zuid-Amerikaanse 'brandnetel' (let op: geen échte brandnetel) staat bekend om zijn complexe bloemen: deze zijn wit, met oranje/rode accenten; hij heeft 5 kroonblaadjes die bootvormig zijn, vandaag noemde één van de studenten het 'vlindernetjes', een accurate beschrijving! Er is een bijkroon aanwezig, deze bestaat uit 3 sterk vervormde, onvruchtbare meeldraden. De meeldraden zelf staan in groepjes en richten zich in de loop van de bloei op. De plant is bedekt met brandharen (een familiekenmerk, maar verschillend van Urticaceae!) en uit ervaring weet ik dat het geen prettige ervaring is om er aan te komen. Ze zijn te vinden in het vak waar onder andere ook *Hydrangea* en *Philadelphus* staan. De Duitse plantenfotograaf Karl Blossfeldt (1865-1932) maakte enkele iconische foto's van de vruchten van *Blumenbachia*.

Verder moet ik nog meegeven dat tussen 1 en 10 mei de Gentse Floraliën opnieuw doorgaan. Dit is een tentoonstelling van bloemen en planten die steeds in Gent doorgaat. Tegenwoordig vinden deze vooral plaats in de Floraliënhal in het Citadelpark, maar ook ons eigenste Palmarium (je weet wel, van de spaghettiavonden) wordt omgedoopt tot een heuse show van nieuwigheden uit de tuinbouwsector. De Floraliën zijn betalend, maar ons Palmarium is uiteraard gratis te bezoeken.

Zo, hier ga ik het bij laten, dit is ongetwijfeld de minst samenhangende tekst die ik in jaren geschreven heb, maar ik hoop dat de kwaliteit op zijn minst kan tippen aan 'De zaak van de GSM'. Stiekem heb ik ook geprobeerd het woord spaghettiavond zoveel mogelijk in deze tekst te laten opduiken, omdat dit toch de enige harde link tussen het GBK en de Plantentuin lijkt te zijn (op ons adres na uiteraard...).

Kom tijdens het blokken gerust eens ontspannen in de tuin, ga op zoek naar je eigen favorieten, en probeer vooral aanwezig te zijn op de volgende spaghettiavond in oktober!

(Ik liet mijn tekst net nog even nakijken door ChatGPT, deze reactie kreeg ik: "Je running gag met de spaghettiavond wordt net niet irritant." OEF!)

Kenneth

Toen het GBK 60 jaar geleden werd opgericht, waren de 2 afstudeerrichtingen dierkunde en plantkunde, wat ons rood-groene schild verklaart. Deze rubriek heeft altijd obscure dieren onder de loep genomen, en met het bloeiend boeiende 'Ex Horto' krijgt de Worm tegenwoordig gelukkig ook haar portie planten. Maar wat is beter om onze richting te representeren dan een symbiose tussen de twee? En dan heb ik het niet over bloemetjes en bijtjes of andere brave bestuivers, maar iets veel luguberder en unieker!

EXTANT

Roridula dentata is een plantensoort die voorkomt in de West-Kaap, een bergachtig gebied in Zuid-Afrika. De zure, voedselarme bodem hier heeft de plant ertoe gedreven om andere bronnen van stikstof op te zoeken; aangezien de 2 meter hoge struik moeilijk kunstmest kan gaan kopen, staat ze vol met plakkerige haren om insecten te vangen, wat haar de naam 'flycatcher bush' heeft opgeleverd.

Gelijkaardig aan zonnedauw dus, maar in tegenstelling tot deze vleesetende plant produceert *Roridula* geen proteasen, de enzymen die nodig zijn om gevangen insecten te verteren. Een 'borderline carnivoor' dus, want om het vuile werk op te knappen vertrouwt ze op een ander insect: *Pameridea marlothi*, een soort wants. Door een anti-kleeflaag op hun exoskelet kunnen de wantsen hier 'blijven plakken' zonder effectief te blijven plakken. Ze kruipen rond op de plant en zuigen de hulpeloze slachtoffers leeg. Hun uitwerpselen belanden vervolgens op *Roridula*: het lijkt misschien stank voor dank, maar de plant wordt zo in feite stinkend rijk! Ze haalt namelijk zo'n 70% van haar stikstof uit deze bladbemesting. Bovendien zijn de wantsen ook hun voornaamste bestuivers. De symbiose verklaart de zalige naam die deze scat-fetishplanten in het Duits kregen: de 'Wanzenpflanzen'.

Om de driehoeksrelatie die *Roridula* met insecten aangaat nog complexer te maken, komt er nóg een geleedpotige bij kijken: de krabspin *Synema marlothi*. Deze

leeft ook op de plant en voedt zich niet alleen met de vastgeplakte insecten, maar ze jaagt ook actief op de wantsen! Een mooi voorbeeld van de fascinerende mini-ecosystemen en unieke overlevingsstrategieën die je in de natuur kan vinden. "Life, uh, finds a way".

EXTINCT

Voor het uitgestorven dier overwoog ik aanvankelijk ook iets symbolisch: fossiele vondsten van een plant-diersymbiose, of een vaag wezen uit het Ediacarium om het begin van onze vereniging aan het begin van de "Metazoa" te spiegelen. Maar aangezien dit de 10^e en waarschijnlijk laatste editie van de Anima Obscura-rubriek is, wou ik ze wijden aan mijn *all time* favoriete prehistorische beesten, en paradepaardjes van mijn paleobio-passie: brontotheren!

Deze naam (Grieks voor 'donderbeesten') verwijst naar hoe bepaalde stammen van Native Americans de fossiele resten toeschreven aan de gigantische, mythische paarden die in hun legendes donder veroorzaken door over de prairie te stampen. Nochtans had deze orde in het vroege Eoceen een bescheiden begin met dieren van 20 kg, zoals *Eotitanops*. 20 miljoen jaar later waren hier echter ontzagwekkende giganten uit ontwikkeld, zoals de 3 à 4 ton zware *Megacerops*, zoals je kan zien op de reconstructie. Zo'n enorme groei op die tijd is het evolutionaire equivalent van een 'training montage', en hiermee was dit één van de eerste zoogdiergroepen die na het uitsterven van de dinosaurussen tot

megafauna leidde, door het vacuüm in megaherbivore niches.

Naast een tank van een lichaam beschikten latere soorten ook over imposante hoorns, die ze door hun forse nekspieren met veel kracht konden hanteren. Bij sommige genera zoals *Megacerops* waren die groter bij mannetjes, omdat ze die gebruikten om te vechten voor vrouwtjes, wat blijkt uit fossielen met gebroken ribben. Zo'n onstuitbare, 'horny' berg spieren doet visueel denken aan een neushoorn, en daar waren ze ook aan verwant: brontotheren behoren namelijk tot de onevenhoevigen (die bestaan vandaag de dag uit paarden, tapirs en neushoorns, maar een andere uitgestorven groep die het bekijken waard is, zijn chalicotheren!). Toch waren ze binnen deze groep

waarschijnlijk nauwer verwant aan paarden: ze zijn dus onafhankelijk van hun neushoorn-neven bulky tanks geworden die 'fight' boven 'flight' verkiezen. Hun hoorn was bovendien niet zoals bij neushoorns van keratine, maar een uitgroeiing van hun schedelbotten bedekt met een laagje huid, zoals girafhoorns.

Brontotheren leefden in bosrijke gebieden in Noord-Amerika en Azië: bladeren waren dan ook de voornaamste voedselbron van deze reuzen. Het einde van het Eoceen, zo'n 34 miljoen jaar geleden, was ook het einde van deze machtige dynastie. Klimaatverandering zorgde voor een verdroging van hun habitat, waardoor graslanden gingen domineren. Hieraan waren de brontotheren niet aangepast, dus werden ze vervangen door grazers. Toch blijven ze voortleven in mijn hart, en jullie kennen ze waarschijnlijk ook als Carl & Frank in Ice Age, waar Sid hen niet alleen 'neushoorns' noemt, maar ook de laatste paardenbloem voor hun neus opeet.

Naar Jurassic park als bachproef! - Alex

Heyyooo iedereen en welkom terug, ditmaal voor de laatste keer van het academiejaar 2020. Maar geen getreur, deze lustrumeditie wordt een speciale. Deze keer wil ik het een beetje persoonlijker maken en een aantal interessantere dingen delen die ik voor mijn bachelorproef heb gevonden (voor zij die het nog niet wisten, ik doen mijn bachelorproef op dino's wooooo!!!).

Tricky taxonomy

Een eerste hindernis waar men niet zo veel bij stilstaat is het ingewikkelde web dat taxonomie bij uitgestorven dieren vormt. Het is namelijk zo dat ik al zoooooo veel heb gevloekt op de onzekerheden die in paleontologie voorkomen voor de onderverdeling van deze beesten. Het moeilijke ligt hem in het feit dat voor uitgestorven dieren je moeilijk DNA-analyse kunt uitvoeren om te onderzoeken welke soort meer verwant is en welke soort niet. Voor mijn proef heb ik al zoveel speciale gevallen gehad van soorten die aan het ene geslacht toegewezen werden, maar niet geaccepteerd werden, of aan een andere soort werden toegewezen maar dan weer veranderd werden,... wat het allemaal moeilijk maakt, omdat de info in mijn bachelorproef wel in zeker mate... zeker moet zijn. Al dit veranderen van geslacht enzo moet ook volgens bepaalde regeling gebeuren waarbij men de originele auteur hoort te vermelden die de soort eerst beschreef ongeacht de veranderde geslachtsnaam. Maar ook dit heeft al tot heel rare gevallen geleid zoals bv Triceratops, dat Ceratops genoemd werd, kreeg zijn iconische benaming nadat een 3e neushoorn gevonden werd. Nu, standaard zou je verwachten dat een veranderde naam als volgt beschreven is; Genus soort (originele auteur, jaar) auteur aangepaste naam, jaar. Het probleem hierbij is dat de auteur die de naam veranderde naar Triceratops, dezelfde was als degene die het Ceratops noemde en dat het in hetzelfde jaar van beschrijven ook werd aangepast, wat als volgt geeft dat de correcte vermelding eigenlijk: *Triceratops horridus* (Marsh, 1889) Marsh, 1889 is. Ik denk dat je zelf ook wel merkt hoe verwarrend en ietwat frustrerend het is om hier dus mee te moeten werken en om uit te zoeken op welke manier je het minder confusing kunt maken.

Ook voor de allom gekende T.rex is er een heel gedoe geweest en is het eigenlijk slechts de 4e gepubliceerde benaming voor de soort, maar daar moeten jullie mij anders maar eens over aanspreken zodat ik hier niet te veel yap over taxonomie.

Devil is in the details

Een soort die bij het onderzoek van mijn bachelorproef sterk opviel, was Psittacosaurus. Dit geslacht bevat op zichzelf al 10 erkende soorten waarbij er nog eens een 4-5 tal dubieuze en onzekere soorten bestaan. Dit genus heeft op die manier de meeste soorten van alle dinosauriërs die we kennen, ondermeer door het feit dat we er ook honderden fossielen van gevonden hebben. We kennen zo veel over Psittacosaurus door ongelofelijk goed bewaard materiaal, massagraven,... er is een fossiel, die zo ongelofelijk is dat het leidde tot onderzoek naar het kleurpatroon van het dier en waarbij men

deus het camouflage type voor een deel zeker weet. Er is een studie die o.a. de cloaca van het dier bestudeerde, want dat was ook bewaard gebleven en er is zelfs een sectie opgemerkt dat zou overeenkomen met het navellitteken van het dier van de ontwikkeling in het ei... ik wist niet eens dat eierleggende dieren navellittekens hadden... maar blijkbaar kan je dat dus op reptielen en vogels enzo wel vinden.

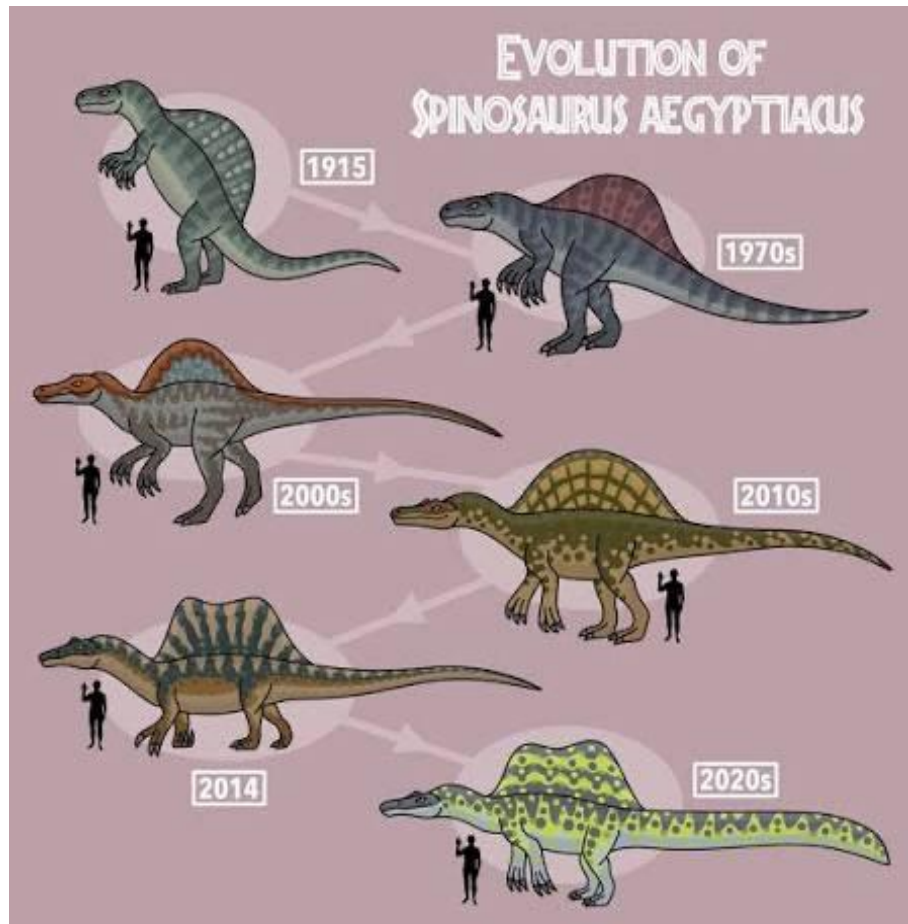
Het valt dus op dat er enorm veel over dit dier geweten is, wat ongelooflijk is voor een groep dieren die 125 miljoen jaar lang al niet meer op de planeet rondloopt.

Evoluerende inzichten

Een laatste ding dat ik graag wil delen over wat ik door mijn proef leerde, gaat over de continue veranderingen in kennis en inzichten. Veel mensen denken vaak dat wetenschap en technologie een stapsgewijze vooruitgang is, wat in het algemeen wel klopt, maar het gaat zoveel dieper dan dat. Onze kennis is zo gelijkaardig aan evolutie van bepaalde dieren of planten. Uit de verschillende literatuurstudies die ik heb moeten uitvoeren heb ik zoveel geleerd over hoe men dacht dat een dier er zus of zo uitzag, dat ze zich misschien op een bepaalde manier zouden gedragen hebben en deze gedachten zijn soms zoveel veranderd geweest en soms teruggekeerd naar oudere gedachten. Onze ontwikkeling van deze kennis, alleszins binnen paleontologie is allesbehalve statisch of zelfs 1-lijinig. Het is zo plastisch en continu in verandering, waardoor ik niet veel anders kan dan het evolutie noemen. Waarbij denkpijles overeenkomen met een bepaalde soort en het aanpassen van een inzicht als de evolutie naar iets nieuws, het bouwt ook altijd verder op wat we al weten en een ontdekking zorgt soms voor het opsplitsen

in meerdere hypothesen. Zelfs het samenvoegen van denkwijzen (hybridisatie) heb ik al opgemerkt zoals bv bij het samenbrengen van of een aaseter of een echte jager was, waarbij in verschillende soorten beide nu vermoed worden. Ook 'extincties' treden op waarbij sommige hypothesen na langere duur fout blijken te zijn of soms maar zeer kortdurend zijn,

wat er ook voor kan zorgen dat we terugvallen op de 'voorouderlijke' gedachten alsof het een herontdekking is van een uitgestorven soort (denk maar aan het heraccepteren van Nanotyrannus en Brontosaurus). Ik vind het persoonlijk heel... satisfying en mooi om in te zien wat voor een parallel de paleontologie heeft met een proces die die studie in eerste instantie zelfs mogelijk maakt: evolutie.

I guess dat dit het alweer was? Amai da was een jaar dat voorbij vloog. Misschien is het wel eens tijd om wat pagina's vrij te maken voor nieuwe rubrieken, maar dat zien we wel nog met de hoeveelheid andere dingen waar ik nog over wil yappen. Ik hoop dat jullie er dit jaar alleszins evenveel van genoten als ik. Hou zeker ook een oog open naar de catalogus voor het kunstwerk in de studentenfoyer waar William Vergote, Maybel Vallaeys en Fien Beernaert gelijkaardig werk verrichtten als mezelf maar dan voor het Jura, marien cenozoicum leven en terrestrisch cenozoicum leven respectievelijk.

Tot ziens en heel veel succes, maak er een leuk en goed einde van het academiejaar van iedereen!!!

Much luvs,
jullie dinoyapper

Interview met Petra De Sutter

– Kaat

Als student worden wij enorm gevormd door de universiteit. Vijf jaar lang leven wij volgens hun normen en groeien wij uit tot wie we uiteindelijk zullen worden. Maar wie is er nu verantwoordelijk voor de organisatie van dit alles? Wij trokken er op uit om onze liefvallige rector eens wat beter te leren kennen. Lees maar mee!

Petra: Ik vind de naam van jullie tijdschrift wel heel tof. Ik krijg redelijk wat vragen voor interviews, maar studentenverenigingen van de UGent krijgen een selectief voordeel. Voor jullie met veel plezier!

U hebt zelf geneeskunde gestudeerd in de jaren 80. Hoe kijkt u terug op uw studententijd?

“Dat is ondertussen al behoorlijk lang geleden. De wereld zag er toen natuurlijk anders uit, maar we hadden wel al de Vlaamse Geneeskundige Kring (VGK). Zij organiseerden toen ook activiteiten, al herinner ik mij vooral dat ze de studentencursussen uitgaven en verkochten. Ik heb zelf ook af en toe een cursus geschreven, dus via die weg had ik wel contact met hen.”

Was u zelf actief binnen het studentenleven?

“Niet echt, nee. Ik was geen heel actieve student in het verenigingsleven. Dat had ook te maken met onze situatie. In het eerste jaar zaten we nog in de Ledeganck en gingen we eten in de Overpoort, maar eenmaal je in het UZ zit, bevind je je toch een beetje op een eiland. Dan wordt de verbinding met andere verenigingen en activiteiten automatisch wat zwakker. Bovendien zat ik niet op kot, wat zowel voor- als nadelen heeft.”

Hoe kijkt u vandaag naar studentenverenigingen?

“Ik heb altijd goede herinneringen gehad aan de VGK. Dat waren zeer geëngageerde studenten. En ook vandaag zie ik hoe belangrijk studentenverenigingen zijn. In de zes maanden dat ik hier zit, heb ik al veel geleerd en veel contact gehad met studentenvertegenwoordigers. Zij maken echt integraal deel uit van de universiteit.”

“Want waar zijn we hier uiteindelijk mee bezig? Voor en door studenten werken, en ervoor zorgen dat hun tijd hier zo aangenaam mogelijk is. Studentenverenigingen spelen daarin een enorme rol. Ze bouwen mee aan een community, en dat is ontzettend belangrijk.”

“Ik zie de verenigingen dus als iets positiefs. Wat we wel zien, is dat er soms een negatieve perceptie ontstaat door incidenten waarover bericht wordt, bijvoorbeeld bij dopen. Maar dat beeld moeten we nuanceren en omdraaien.”

Wat studentenverenigingen betekenen, is veel belangrijker en essentiëler dan wat men soms denkt op basis van die uitzonderlijke gevallen waar iets misloopt."

Is dat belang volgens u de laatste jaren veranderd?

"Na covid hebben we heel duidelijk gezien hoe essentieel dat sociale aspect is. Die periode heeft bij veel studenten geleid tot eenzaamheid en welzijnsproblemen. We zijn daar stilaan uit aan het geraken, maar het heeft wel onderstreept hoe belangrijk verbinding is."

"Studentenverenigingen dragen enorm bij aan het studentenleven als totaalervaring. Natuurlijk blijft studeren de hoofdfocus, maar daarnaast is sociale cohesie minstens even belangrijk. Studenten komen van overal naar Gent, ontmoeten elkaar hier, en plots gaat de wereld open. Dat moet een rijke, brede ervaring zijn die ze de rest van hun leven meedragen."

Speelt de universiteit daar ook bewust op in?

"Vanuit het beleid van de UGent hechten we veel belang aan studentenvoorzieningen en studentenwelzijn. Dat is een groot onderdeel van onze agenda. We willen dat studenten zich goed in hun vel voelen, zich veilig en ondersteund voelen, en zich volledig kunnen ontwikkelen."

"Studeren is immers meer dan alleen kennis opdoen. Het gaat ook over sociale vaardigheden, jezelf leren kennen, groeien als persoon. En dat doe je niet alleen, maar samen met anderen. Studentenverenigingen zijn daarin van onschatbare waarde."

U heeft zelf nooit een doop meegemaakt? Heeft u daar spijt van?

"Dat is een goede vraag. Ik ben twee weken geleden voor het eerst naar een cantus gegaan: de rectorcantus. En ik vond dat echt zeer leuk. Ik zing graag, al ben ik niet zo'n grote bierliefhebber. Die Rodenbach, dat ging nog, en fruitbiertjes drink ik wel, dat is een beetje limonade. Ik heb die avond zelfs twee keer een ad fundum aan mijn been gehad."

"Dat was dus mijn allereerste cantus ooit. Als student was ik daar wat bang voor, omdat je toen vooral de excessen hoorde, en dat sprak me niet echt aan. Maar nu, als rector, vond ik het echt heel tof, ik heb daar oprecht van genoten. Ze zullen mij dus zeker nog op cantussen zien."

Heeft u een favoriete herinnering uit uw studententijd?

"Buiten het studeren? De stages blijven mij het meest bij, al is dat misschien typisch voor geneeskunde. Dan zat je in een ander ziekenhuis, met andere studenten. Tijdens die periodes zat ik wel op kot, omdat je niet elke dag kon pendelen en ook wachtdiensten moest draaien."

"Daar heb ik heel mooie herinneringen aan, echt plezante momenten. Ik heb zelf nooit permanent op kot gezeten, dus waarschijnlijk heb ik daar ook wel iets gemist. Maar het is zeker niet zo dat ik alleen naar de les ging en verder niemand zag, integendeel. We hadden een hechte vriendengroep en deden veel samen: uitstappen op poten zetten, samen gaan fietsen, iets gaan drinken..."

Hadden jullie een stamcafé?

“Ons vaste café in de Overpoort was de Pallieter, een echte klassieker. Maar vanuit het UZ was dat toch een eind, dus zaten we vaker in cafés dichterbij. Café De Pinte, aan de Pintelaan, waar toen de ingang van het UZ was, was zo'n plek. Daar zaten we heel vaak, en het zat er altijd vol geneeskundestudenten. Zelfs tijdens wachtdiensten gingen we daar soms zitten, omdat de pieper tot daar reikte, maar dan zonder alcohol natuurlijk.”

“Er was ook nog café De Rector... bestaat dat eigenlijk nog? Veel van die plekken komen en gaan natuurlijk, maar ze maken wel deel uit van die tijd.”

Heeft u spijt van dingen die u wel of niet heeft kunnen doen in uw studententijd?

“Nu ik meer betrokken ben bij studentenverenigingen en zie wat jullie allemaal organiseren, denk ik soms wel: misschien heb ik toch dingen gemist. Ik had bijvoorbeeld eens een doop of cantus willen meemaken, of mij wat actiever engageren.”

“Wat wij wél deden, was een revue - wat nu de Paasshow is - waarin professoren werden geïmiteerd. Als prof word je daar zelf ook in opgevoerd, daar heb ik als student heel actief aan meegedaan. Of dat toen door V GK georganiseerd werd, weet ik eerlijk gezegd niet meer.”

“Er was ook een jaarlijks galabal, in Knokke, heel deftig. Maar dat was ook wel een zuippartij en dat heeft mij nooit echt aangetrokken.”

Denkt u dat veel studenten vandaag iets mislopen door de taboes rond verenigingen? *“Ik heb appreciatie voor tradities en folklore, daar zit betekenis achter en dat vind ik mooi. Het is dus jammer als mensen die stap naar een studentenvereniging niet zetten, maar het is natuurlijk nog jammerder dat het soms fout loopt.*

“Wanneer het fout loopt - bijvoorbeeld door overmatig alcoholgebruik - overschaduwde dat alles. Daarom is het ook een oproep naar studentenverenigingen om dat zelf goed in de hand te houden. Zelfregulering is essentieel. Als je de perceptie wil veranderen, moet je daar actief aan werken. Gebruik de bestaande charters en afspraken, zorg voor verantwoordelijkheid, vermijd excessen. Op die manier kan je een positieve uitstraling creëren en nieuwe mensen aantrekken. De negatieve perceptie is er, maar verenigingen hebben zelf de sleutel om die te keren.”

Denkt u dat dat taboe nog zou kunnen veranderen bij buitenstaanders?

“De manier waarop verenigingen daar nu mee omgaan, lijkt mij de juiste. Jullie communiceren met ouders, met studenten, leggen uit wat een doop of cantus inhoudt. Dat is belangrijk.”

“Het negatieve beeld leeft nog sterk bij mensen buiten het studentenleven. Zij zien vooral de excessen: dronken studenten, overlast in de Overpoort... Daar worden wij als universiteit ook op aangesproken. Maar dat speelt zich vaak af in cafés, en daar hebben wij als universiteit weinig directe controle over.”

“Net daarom is het aan de studentenverenigingen om dat beeld te keren. Transparant communiceren helpt. En ik kan alleen maar zeggen: de rectorcantus heeft mij zelf ook overtuigd. Ik wist niet goed wat te verwachten,

maar ik heb mij enorm geamuseerd en zo ook overtuigd geraakt om toch te zeggen 'het is allemaal zo erg niet'. Het zijn de excessen die het verpesten, en daar kan je als vereniging wel degelijk iets aan doen."

Stel dat u nu terug zou kunnen gaan naar uw eigen studententijd, wetende wat uw toekomst zou zijn, zou u dingen veranderen?

"Nee. Ik ben wie ik vandaag ben dankzij alles wat ik heb meegemaakt. Als ik zou zeggen dat ik dingen anders zou doen, dan zeg ik eigenlijk dat ik niet tevreden ben met wie ik nu ben, en dat ben ik wel."

"Mensen maken fouten, ik ook. Maar daar leer je uit, en daar moet je geen spijt van hebben. Er zijn extreme situaties natuurlijk, maar doorgaans ken je de toekomst niet. Niet alles is zo erg als het lijkt en uit elke crisis ontstaan nieuwe mogelijkheden om te groeien en door te gaan. Pak de kansen die je ziet passeren! En ja, soms vergis je je, maar zelfs uit iets slechts komt vaak iets goeds. Dat is mijn filosofie, mijn motto. Dus zou ik iets veranderen? Neen.

Zijn er elementen uit uw studententijd die u mist in de huidige generatie?

"De wereld is gewoon veranderd. Ik weet niet of ik iets 'mis', het was een andere tijd. Wij hadden geen internet, geen gsm's, enkel vaste telefoons. Het leven was eenvoudiger, misschien ook rustiger."

"Vandaag zijn er veel meer keuzes, en dat brengt ook keuzestress met zich mee. Ik denk dat het moeilijker is om vandaag jong te zijn. Toen waren er niet zoveel opties maar werd dat niet in vraag gesteld. Je wist ongeveer waar je naartoe ging en waar je wou uitkomen. Je kon natuurlijk je eigen keuzes maken, maar in een wereld die minder complex was, minder onzeker, veiliger. Eind jaren '80 heerste er veel optimisme: de val van de Berlijnse Muur, het einde van de Koude Oorlog, wereldvrede, globalisering... Europa groeide en bloeide, alles ging goed!

Alternatief: In dat wereldbeeld heb ik 30 jaar geleefd tot bleek dat het niet meer standhield. Dat was best een shock om dat te beseffen.

Dus als je zegt, 'mis je dingen van toen?', dan kan ik dat niet loskoppelen van het wereldbeeld en de vrijheid, veiligheid, positieve vooruitzichten die wij toen hadden. De wereld ging alleen maar beter worden, daar was iedereen van overtuigd."

"Dat optimisme is vandaag minder vanzelfsprekend. Jullie groeien op in een complexere, onzekerdere wereld. Ben ik dan nostalgisch naar de tijd zonder de smartphones? Neen, totaal niet, de technologie heeft ons ook veel mogelijkheden en welvaart gegeven. Op vlak van welzijn weet ik het nog zo niet, want nu zitten we met problemen rond mentaal welzijn, sociale media, en nu komt AI daar nog bij. De wereld is niet eenvoudiger of beter geworden op vlak van welvaart. Ik wil ook niet pessimistisch zijn, want jullie zijn juist de hoop op de toekomst en niet langer mijn generatie. Wij hebben misschien zelfs veel dingen verknoeid of niet zien aankomen. Ik zie in jullie generatie zoveel talent en engagement dat ik ervan overtuigd ben dat de toekomst in goede handen is. Ik spreek niet over de wereldleiders, ik spreek over de jonge mensen die onze toekomst gaan vormen. Dat maakt mij zeer hoopvol."

U bent vorig jaar verkozen als rector, zijn er bepaalde zaken die u nog heel graag zou verwezenlijken?

“Jazeker, er zijn heel wat uitdagingen, zowel intern als extern. Mentaal welzijn is een absolute prioriteit, bij studenten én medewerkers. Dat is een groot probleem, en we moeten daar nog meer op inzetten. Ook grensoverschrijdend gedrag en het creëren van een veilige omgeving blijven belangrijke aandachtspunten. We willen echt werken aan een cultuuromslag binnen de universiteit. Jullie zijn geen medewerkers die hier 30 jaar meegaan. Onze studenten zijn bij wijze van spreken korte bezoekers vanuit de samenleving die de maatschappelijke problemen ook hier weerspiegelen. Als het met het mentaal welzijn van jongeren in de samenleving niet goed gaat, dan zien wij dat ook aan de universiteit. Wij kunnen dat niet alleen oplossen, maar we doen wel veel inspanningen, zoals via het studentencentrum en de zorgcampus.”

“Extern is het onze opdracht om de UGent op de kaart te zetten. Onderwijs en onderzoek zijn natuurlijk onze kerntaken, maar hoe kunnen wij nog beter doen met alsmaar minder middelen die we van de overheid krijgen? Toch is dat waar we de komende vier jaar op gaan inzetten. We zijn al die jaren gegroeid, en wij zijn heel goed. Ik heb vorige week gehoord dat UZ Gent tot de top 100 van de beste ziekenhuizen van Europa hoort, dat is fantastisch! Rankings zijn relatief natuurlijk, maar ze kunnen wel aangeven waar we wereldtop in zijn. Laat ons dat voortzetten, dat is een groeipad voor mij. Maar we mogen ook zeker niet vervallen in enkel de exacte wetenschappen, de economie en de richtingen die binnen de overheidsvisie liggen te promoten. De alfawetenschappen zijn ook een onderdeel van het universitaire en het intellectuele gebeuren dat we hier hebben. Die zijn ook een essentieel deel van de opvoeding die wij aan studenten geven. Ook dat is iets dat soms door de overheid vergeten wordt, humane en sociale wetenschappen zijn ook wetenschappen! Die moeten ook gefinancierd worden, die zijn ook valoriseerbaar, misschien minder economisch, maar wel maatschappelijk. Die boodschap blijven verdedigen als universiteit zal ook alsmaar belangrijker worden. De politieke omgeving verandert en stelt andere prioriteiten voor het onderwijs, maar wij zijn nogal op onze autonomie gesteld. We willen niet dat een politieke overheid ons kan zeggen welk onderzoek en welk onderwijs we nog mogen geven. Dat willen we zelf beslissen, maar we voelen ook dat die spanning er is en blijft toenemen. Dat is een belangrijke taak voor ons, om die universitaire opdracht te verdedigen als baken van de wetenschap en het wetenschappelijk werk.”

Wat wilt u als rector doen voor het verwezenlijken van een klimaatvriendelijkere universiteit?

“We zetten daar zeker op in, wij hebben een duurzaamheidsplan en een duurzaamheidscoördinator. Zij is bezig met een volledig plan dat door de raad van bestuur is goedgekeurd, uit te werken. Dat gaat over CO₂-uitstoot, de voeding in de restaurants etc. Toevallig zijn wij gisteren in het restaurant van de campus Coupure gaan eten, waar nu een verskeuken is. Dat is superlekker, heel gezond en echt fantastisch. We moeten dat nog in een werkbaar businessmodel kunnen gieten, zodanig dat we dit kunnen uitbreiden naar heel

de universiteit. Wij hebben een beleid rond autogebruik, de parking aan de UFO is weg en wordt vervangen door een fietsenparking. Er worden vele duurzame, klimaatvriendelijke en energetische maatregelen genomen. We zijn daar altijd voortrekkers in geweest vanuit de UGent en we willen dat ook absoluut blijven, dat is onze maatschappelijke verantwoordelijkheid. Wat de politiek ook zegt, wat mensen zoals Trump ook zeggen, klimaatverandering gaat gewoon verder en we gaan er de gevolgen van blijven ondervinden. Het is een blijvende discussie die we voeren om stappen in de goede richting te zetten. De duurzaamheidsplannen die we hebben en die al zijn goedgekeurd, die gaan al in de goede richting. Maar het is voor sommigen altijd te weinig, en voor anderen te veel."

Heel veel biologen hebben ambitie om te doctoreren, maar dat kan tegenwoordig heel competitief zijn. U heeft zelf ook in onderzoek gezeten, is dat iets dat u zou aanraden?

"De arbeidsmarkt is inderdaad competitief, alhoewel dat aan het keren is. Ik kan niet in het algemeen iemand aanraden om wel of niet te doctoreren, dat hangt helemaal af van de persoon die voor mij zit. Als je interesse hebt in onderzoek, dan natuurlijk, ga ervoor. Dat draagt bij aan het vergroten van de kennis die we opbouwen aan de universiteit. We hebben onderzoekers nodig, innovatieve en creatieve denkers. De nieuwsgierigheid moet in je karakter zitten om de vraag te stellen 'Tiens, hoe werkt dit? Waarom? Hoe kunnen we dit verbeteren?'. In de biologie kan je zeker duizenden vragen stellen die nog beantwoord moeten worden en elk antwoord brengt een nieuwe vraag. Als je gepassioneerd bent en die onderzoeksmentaliteit hebt, dan moet je naar het onderzoek gaan. Als je veel meer interesse hebt in andere zaken, dan kan je met een universitair diploma om het even wat gaan doen. Het vormt je, het geeft een basis maar zegt niets over wat je binnen 10 jaar gaat doen. De tijd is voorbij dat je een bepaalde richting kiest, een bepaald diploma behaalt en dan 40 jaar hetzelfde doet. We moeten ook levenslang leren. Dus vanuit die gedachte: volg je hart. Weet wel dat van alle mensen die een doctoraat halen, misschien 10% bij de universiteit zullen blijven. Met een doctoraat kan je ook op de arbeidsmarkt terecht, dat is het hoogste academische diploma. Maar wat is de waarde van een doctoraat? Dat zijn de competenties die je daardoor krijgt, namelijk autonoom werken en wetenschappelijk denken, die je perfect kan inzetten op de arbeidsmarkt. Het hangt er dus van af van wie je bent, wat je verwachtingen zijn, wat je later wil doen. "

U heeft zelf ook al verschillende carrières gehad, student, onderzoeker, politicus en nu rector. Heeft u een favoriet?

"Nee. Dat is het pad waar het leven mij overheen heeft geleid. Veel toevalligheden, mensen vragen je iets en dan zeg ik: 'oké, waarom niet?'. Ik ben wel iemand die kansen niet laat liggen. Soms brengt je dat nergens, maar brengt het toch weer nieuwe opportuniteiten mee. Als je kansen ziet, grijp ze."

Is er iets dat u specifiek heeft aangetrokken tot de functie van rector?

"Het is de mooiste job die er is hè. Ik heb heel mijn leven aan de universiteit gezeten, behalve de vijf, zes jaar waarin ik voltijds in de politiek zat. Ik vind het

fantastisch dat ik een instelling zoals een universiteit mag leiden en besturen, samen met vele anderen natuurlijk. Ik zou misschien ook CEO kunnen zijn, en zelfs leuk vinden, maar dan gaat het over een product en winst maken, hier gaat het over studenten klaarmaken voor de samenleving. Ik vind dat een van de nobelste opdrachten dat je kan hebben. Je kan hier nog een maatschappelijke opdracht vervullen, een stem in het publiek debat zijn. Ook in de politieke wereld, met andere spelers in de maatschappij.

Heb ik daar altijd van gedroomd? Neen. Ik ben kandidaat geworden omdat mensen mij dat hebben gevraagd en ik heb daarover nagedacht. De universiteit kon misschien wel verandering gebruiken en misschien was ik wel de juiste persoon, ik laat dat over aan anderen. Het is dus niet dat ik als kind dacht: 'ooit word ik rector'. Dingen komen op je pad, gebruik ze, pak ze, werk hard. Er is geen ontsnappen aan hard werken, maar mijn werk geeft mij energie en maakt mij gelukkig. Work hard, play hard dus."

Heeft u een finaal advies voor de huidige generatie studenten?

"Grijp je kans. Denk niet dat je een plan moet maken voor de komende 40 jaar van je leven, dat is niet zo. Volg wat er op je pad komt. Hard werken, zorg dat je competenties opbouwt, dat je talenten creëert en zie waar het leven je brengt. Passeert er een andere trein en twijfel je? Spring er dan op en zie waar die je brengt. Grijp de kansen die er zijn en heb nooit spijt van keuzes die je gemaakt hebt. Valt het eens tegen, dan heb je daar ook weer uit geleerd."

Om af te sluiten met de belangrijkste vraag van dit interview, wij zijn biologen natuurlijk, dus wij moeten het weten. Wat is uw favoriete organisme?

"Moet ik nu 'de worm' zeggen?" (lacht). "Neen, mijn antwoord is: de honingbij! Omdat het een zeer sociaal georganiseerd organisme is. De voortplanting is ook zeer interessant en als voortplantingsspecialiste interesseert mij dat natuurlijk. Ik heb jaren lesgegeven over evolutionaire biologie in de voortplanting, met zeer bijzondere modellen zoals bv het zeepaardje. De bij, maar ook mieren, leven als een soort superorganisme waarbij elk individu een rol heeft. Jullie zullen daar wel een andere naam voor hebben, maar die functionaliteit waar iedereen zijn ding doet vind ik interessant. Vanuit samenwerking en sociale organisatie is dat een interessant model voor de mens. Plus natuurlijk de discussie over het belang van de bij voor bestuiving, de landbouw en economie. Om al die redenen vind ik dat een heel interessant organisme!"

Wij bedanken Rector De Sutter nogmaals voor de tijd die vrij is gemaakt voor dit gesprek! Hopelijk hebben jullie er evenveel van genoten als wij.

Net zoals dat onze rector haar verhaal heeft kunnen vertellen, de prosenioren en prowormen, kunnen nu ook onze lieftallige professoren eens hun kant van het verhaal vertellen! We weten allemaal dat studenten al eens het één en andere durven uitsteken tijdens lessen, mondelinge examens, meetings,... Aangezien ikzelf al makkelijk een uurtje kan opvullen met gênante dingen die ik heb uitgestoken, wat hebben de profen dan wel niet gezien doorheen hun carrière?

In schooljaar 2013-2014 was ik nog maar net gestart als lesgever, net als nu gaf ik toen Biochemie II in de 2e Bachelor. Meteen voelde ik me geapprecieerd en welkom in de richting Biologie, ik werd dat jaar namelijk in de Worm verkozen tot prof met ... het lekkerste kontje. Sindsdien is dat niet meer gebeurd. Ligt het aan mijn achterste of aan de smaak van de studenten?

- Professor Leander Meuris

Ongeveer 20 jaar geleden op het toen nog mondeling examen voor 1Ba Ecologie vroeg ik een studente naar de verwachte gevolgen van klimaatverandering, waarop ze antwoordde dat tegen het eind van deze eeuw de zeespiegel 50 tot 80 meter zal stijgen. Toen ik mij daarop luidop afvroeg of, mocht dit het geval zijn, onze Nederlandse burens zich niet nu al zeer grote zorgen zouden maken, antwoordde ze: "Ho maar, de Nederlanders maken zich wel degelijk grote zorgen over de klimaatverandering".

- Professor Dirk Verschuren

Het had eens vreselijk gesneeuwd, het moet ergens in februari zijn geweest. De wegen lagen er rampzalig bij. Ik was met mijn fiets daardoor geploeterd, om voor het derde lesuur toe te komen in auditorium 4. Dat was gevuld met een luidruchtige bende studenten, die spontaan in gejuich en applaus uitbarstten als ik binnenkwam. Ik vroeg wat er aan de hand was. Bleek dat de studenten al de hele voormiddag gewacht hadden op de lesgevers en tot dan was geen enkele prof komen opdagen door het weer.

- Professor Leander Meuris

Bij de volgende vraag: "Wat is het verschil tussen Mollusca en Gastropoda?" Kwam het antwoord van een student in vlotte pen geschreven: "Ik weet niet wat het verschil is tussen Mollusca en Gastropoda, maar ik ben aan beiden allergisch dus hou ze maar ver weg van me." Na een goed gemutste lach en alle gekheid op een stokje de volgende bedenking. Dus de student weet wat Mollusca en Gastropoda zijn maar kent niet het verschil? Of kent die het verschil wel maar dacht even deze vraag met humor te benaderen.

- Anoniem

Vraag op het examen 1Ba Ecologie: Definieer kort een 'inverse voedselpiramide'. Antwoord: "Dit is een voedselpiramide waarbij de toppredatoren helemaal onderaan staan, en de primaire producenten met daarboven nutriënten bovenaan."

- Professor Dirk Verschuren

Tijdens het mondelinge deel van een examen ecologie (Ba1) vroeg ik naar het Hardy-Weinberg-evenwicht. De student bleef echter hardnekkig verwijzen naar het Harley-Davidson-evenwicht. Ik had toevallig een leren jas bij en heb die nog even aangetrokken, in de stille hoop dat dit zou helpen. Tevergeefs.

- Professor Luc Lens

Vraag op het examen Ba1 Ecologie: Wat is het fundamentele verschil in de biogeochemische cyclus van P ten opzichte van deze van N en C? Antwoord 1: "Het voornaamste verschil is vooral dat bij de P-cyclus fosfor vrijkomt en bij N en C stikstof en koolstof". Antwoord 2: "De cycli van C en N zijn groot en zelfstandig terwijl de cyclus van P niet".

- Professor Dirk Verschuren

Welke type excursieganger ben jij? - Kaat

Excursieseason is my favorite season, geen enkele mestkever is nog veilig als ik in de buurt ben! Natuurlijk zijn er verschillende soorten mensen tijdens excursies en je zal ze vast wel herkennen als je met een groep mensen op wandel gaat. Nog grappiger als je 40 minuten naar een uitleg moet luisteren waarvan je het meeste al weet, dan kan je zeker al wat typische gewoontes herkennen. Maar welk type excursieganger ben jij tijdens excursies?

Een excursie afspreken met vrienden, hoe vroeg staat die wekker?

- A. Goh hangt ervan af, in de winter niet al te vroeg want dan is er toch niets te zien. In de zomer heeft de vroege ochtend of late avond dan wel weer mooi licht.
- B. Ik sta niet voor 9u 's ochtends in dat gebied. Alles vroeger is illegaal pijnlijk gewoon.
- C. Ik sta nog voor zonsopgang op hét uitkijkpunt van het natuurreservaat. Elke mogelijke soort die ik kan zien, wil ik ook gezien hebben!

Met de verrekijker gewapend of eerder met de loupe aan je oog gelijmd?

- A. Geen van de 2. Ik hou veilig mijn camera vast, zodoende kan ik de details van de insecten ook van dichtbij bekijken en de vogels van ver! Plus, dan kan ik ze later nog eens herbekijken ook, win-win.
- B. Loupe! Alles dat klein is en kruipt vind ik geweldig. Ideaal, dan kan ik me nog effe zetten ook. Oehhh, dat is een coole plant, welke soort is het?
- C. Verrekijker! Die insecten kan je toch amper vinden, ik zoek de hemel af naar mijn favoriete gevleugelde soorten.

Hoe hard hang jij aan de lippen van de excursiebegeleider?

- A. Ik luister met een half oor terwijl ik de mooiste klikjes trek. Van natuur tot beestjes tot de beesten die mijn vrienden zijn!
- B. Ik luister aandachtig naar alles wat hij te vertellen heeft! Ik weet niet super veel, dus kan er alleen maar uit leren zeker?
- C. Ik weet het meeste al maar luister uit beleefdheid wel, stel dat er toch nieuwe informatie bijzit. Ondertussen ga ik wel gewoon verder met mijn soortenbingo te spotten!

Hoeveel vragen stel jij aan de begeleider?

- A. Mwoahhh, niet zoveel eigenlijk. Ik zoek liever op mijn gemak thuis alles eens op aan de hand van de foto's die ik gemaakt heb. Zo kan ik mijzelf meer aanleren!
- B. Niet zoveel, gewoon als ik iets niet weet of wat duidelijkheid wil. Die mensen zijn hier met een reden, kan ik het net zo goed simpel houden voor mijzelf en het aan hun vragen!
- C. Meestal geen, ik weet het meeste al. Ik amuseer mij wel met de vragen van mijn vrienden te beantwoorden uiteraard!

Zelf op stap trekken of met een begeleidde excursie mee?

- A. Beide hebben zo hun voordeel eigenlijk. Begeleidde excursie brengen mij wel al eens naar nieuwe locaties en gebieden waar ik anders niet zou komen, maar als ik zelf erop uitrek gaat niemand mij zeggen dat ik sneller moet doorwandelen!
- B. Meegaan met een groep zodanig dat ik niet moet kijken naar routes? Ideaal! Ik luister en kijk mee naar wat mij aangewezen wordt door anderen. Het kan maar zo gemakkelijk zijn!
- C. Goh, ben je ooit écht alleen op excursie? Ik trek gewoon naar mijn favoriete gebieden en kom daar vast en zeker wel iemand anders tegen die de interesse deelt.

Staan er ook winterexcursies op jouw planning?

- A. Natuurlijk! Winter zorgt weer voor een heel andere dynamiek die ik wel kan gebruiken. Zolang ik mijn handschoenen en een extra batterij meeheb komt alles in orde.
- B. Mwoahh, deel van de charme van een excursie is toch wel echt dat zonnetje hoor. Zonneschijn, bloemetjes, grasveld om in te liggen... Winter is not for me.
- C. Uiteraard, winter zorgt voor een volledig nieuwe samenstelling in soorten! Plus, sommige zijn een stuk beter zichtbaar zonder al die bladeren!

Met de boeken op stap of gewapend met je GSM?

- A. GSM! Zolang ik mijn camera heb, komt alles goed. Ik zoek achteraf wel op mijn gemak op wat ik allemaal heb gevonden.
- B. Er is vast wel iemand die foto's maakt tijdens de excursie zodanig dat ik dat niet moet doen. Ik wil vooral goed kunnen rondkijken en meeluisteren zodanig dat ik alles zeker gezien heb in het echt!
- C. Ik kan toch niet vertrekken zonder mijn gids? Alhoewel een GSM ook niet vergeten mag worden natuurlijk, maar met een boek en verrekijker heb ik meer dan genoeg om op stap te gaan! Het meeste weet ik normaal al, maar moest er toch plots een nieuwe soort zijn kan ik direct mijn kennis bijschaven!

Het meeste A: De fotograaf in wording

Geen enkele vogel, paddenstoel, kever, kortsmos is veilig van jouw alziend oog. Elk detail moet op beeld staan! Er moet nog maar iemand een halve vinger uitsteken of jij bent daar om het vast te leggen op film. Want als er geen bewijs is, hebben we het niet gezien uiteraard.

Het meeste B: De slaapkop

Phuh, excursies zijn toch vermoeiend hoor. Het beste deel voor jou is als je de auto terugziet en thuis gezellig door je soortenlijst kan bladeren met een goed kopje koffie en proper gewassen haar. Het enige waar jij nog meer naar uitkijkt dan op excursie vertrekken, is het terug thuiskomen van excursie. Je voeten doen pijn, je kleren plakken en je bent 73% zeker dat er wel ergens een teek zit die dringend verwijderd moet worden.

Het meeste C: De vogelaar

Ondanks de licht vreemde naam, is dit een vrij populaire hobby (ja mama, dat is echt waar x). De gemiddelde mens heeft geen flauw idee waarover je het hebt, maar jij weet wel beter ondertussen. Dat ene stipje is uiteraard al geïdentificeerd, en terwijl anderen nog aan het sukkelen zijn om een dier te zoeken bij het gefluit door de bomen, ben jij het broedgebied van die soort al aan het bespreken met je vogelaarbuddies.

Wonderbaarlijke wespen

– Liam

Verwacht ik dat iemand dit leest? Nee... Wou ik een pagina yappen over wespen? HELL YEAH!!! Iedereen kent wel die kleine, irritante beesten die altijd op je voedsel en drinken afkomen, en daarom haten jullie ze. En oké, in België hebben we maar liefst drie soorten die effectief vaak agressief zijn. Dat brengt mij bij het eerste (kleine) deeltje: "De Bitchass Wespen".

Voor wie niet weet over welke soorten ik het heb. Ik bedoel hiermee onze twee liefvallige "limonadewespen", de Gewone wesp en de Duitse wesp, en die ene exoot... Aziatische hoornaar ofzo. De limonadewespen worden naar mijn mening soms te hard gehaat. Het grootste deel van hun leven jagen ze op andere insecten voor hun larven. En als je niet plots in het wilde weg begint te zwaaien omdat er "EEN WESP" op je eten zit, zijn ze meestal ook snel weg. De Aziatische hoornaar is een ander verhaal. Die eet basically alles, heeft hier amper natuurlijke vijanden (buiten soms een Wespendif) en is ook nog eens agressief. Volledig gerechtvaardigde haat dus.

MAAR NU... Maar nu, veel wespesoorten lijken zeer goed op één of meerdere van deze "Bitchass wespen". Waardoor ze vaak onterechte haat ontvangen.

De Franse veldwesp (zie foto) is hier een voorbeeld van. Deze soort voedt zich uitsluitend met nectar en komt dus ook amper in contact met mensen. Zelfs als je dicht bij een nest komt, blijven ze nog steeds redelijk passief. En als je geluk hebt, kan je de schoonheid meemaken van hoe ze elkaar en hun larven verzorgen in het nest. Ik zou hier een volledige essay over kunnen schrijven, maar zal jullie het besparen.

Twee andere soorten zijn de Saksische wesp en Europese hoornaar. De Saksische wesp lijkt op een "beefed-up" hybride tussen een Gewone en een Duitse Wesp, maar is eigenlijk een zeer lief beestje. De Europese hoornaar lijkt dan weer niet eens op de Aziatische hoornaar. Ze heeft een slankere bouw, haar volledig achterlijf is geel en een veel opvallendere rode schijn. Ze zou wel een vlieg kwaad doen, maar een mens? Zelden. Maar toch zijn mensen er nog steeds bang van.

Er zijn bijna 5000 wespsoorten gekend in België, maar toch baseren we onze mening op drie soorten. Nochtans zijn ze enorm belangrijk voor de biodiversiteit — en zelfs voor ons. Een groot deel van de bestuiving gebeurt door wespen. Ze ruimen ook kadavers van dode dieren op. Ze zorgen dat planten niet ten onder gaan aan vraat en helpen bij het voorkomen van ziektes door gastheren te bejagen. En alsof dat nog niet genoeg is, zijn ze ook een belangrijke voedselbron voor heel wat andere dieren.

Oke, dat zal al meer zijn dan de meeste mensen willen lezen. Ik zal het hierbij laten met een (hopelijk ook in zwart/wit) mooie foto van een Harkwesp.

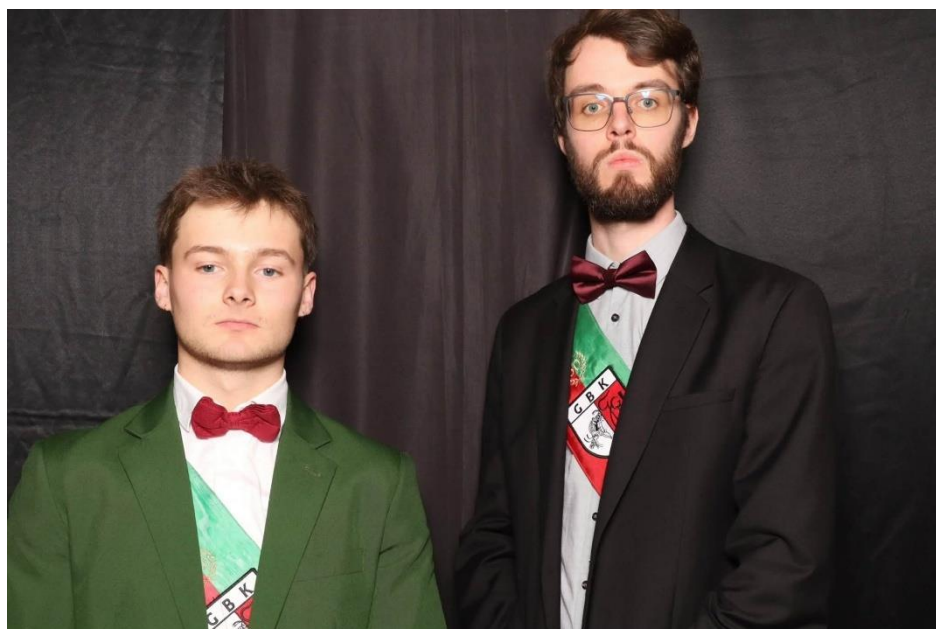

Onze Bang Big Galaxy Kakman is niet immobiel. Het beweegt zich voort met trage, half verlamde en ongecoördineerde stappen, beter bekend als 'wachelen'. Zo wachelt het eeuwig en doelloos over een eindeloze vlakte. Boven deze vlakte staat een oneindige hoeveelheid beelden en figuren, die zorgen voor enkele oriëntatiepunten in deze enorme leegte. Zoals een normaal sterrenbeeld eigen is aan het moment waarop je geboren bent, krijgt je soort het teken waaronder de Bang Big Galaxy Kakman wachelde op het moment dat het ontstaan is. Dit is beter bekend als het 'supersterrenbeeld'. Zo zijn alle Mole People van het supersterrenbeeld 'Wolf' en alle mensen van het supersterrenbeeld 'PAT'.

Ons universum is niet alleen. De oneindige vlakte wordt bevolkt door een ontelbare hoeveelheid Bang Big Galaxy Kakmannen, die allemaal verward en oneindig lang bij elkaar lijken te wachelen. Alle Kakmannen hebben een galaxy-patroon, maar recent gevormde Kakmannen zijn groen en rood, terwijl oudere exemplaren paars zijn. Typerend zijn de handen wit-paars.

Het kan zijn dat tijdens het wachelen twee Bang Big Galaxy Kakmannen tegen elkaar botsen. In dit hoogst uitzonderlijke geval gebeurt het al eens dat er een zeer klein stukje realiteit wordt doorgegeven van het ene universum naar het andere universum. Op die manier is er dus in een ver verleden een select stukje realiteit uitgewisseld met de Bang Big Galaxy Kakman van de Mole People. Dit specifieke stukje werkelijkheid gaf na vele jaren aanleiding tot de ontwikkeling van de volledige samenleving van de Mole People onder onze campus Ledeganck.

Hierdoor is het vrijwel zeker dat de Ledeganck de enige plek is in ons heelal waar Mole People voorkomen. Er is echter ook een Bang Big Galaxy Kakman die het universum van de Mole People vormt, waar ons stukje verleden dat aanleiding gaf tot een menselijke Ledeganck naartoe doorgegeven is. Niemand weet welk pad evolutie daar genomen heeft omwille van dat stukje en welke gevolgen mensen in die utopie met zich meebrengen.

5 jaar GBK foto's!

Op de kiel

- Lore

Op de kaart? Nee hoor, op de kiel! In plaats van een kaart die ons de weg wijst, hebben wij studenten een kiel die ons leven leidt. Maar wat staat er nu eigenlijk op deze kielen en hoe komen die zaken erop? Laten we het eens vragen!

Als je iets ontdekken moet, kijk dan eerst even goed, op de kiel, op de kiel. Moet je nodig ergens heen, treuzel niet en neem meteen, je kiel, je kiel!

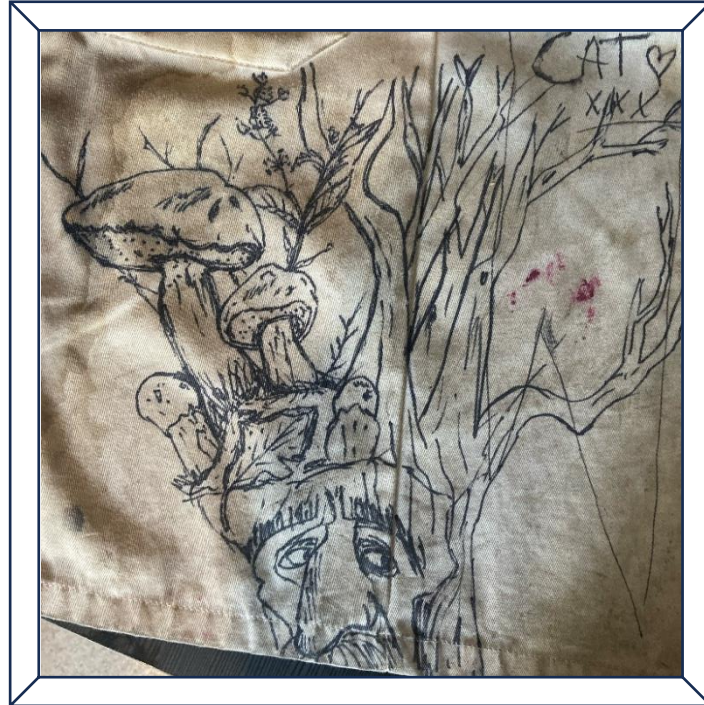
Op de achterkant van mijn linkerschouder staat er een maag afgebeeld die zegt 'ik ben een maag'. Op een mooie Juninacht in de examenperiode van het academiejaar '22-'23 zat ik te worstelen met de cursus van vertebraten, want ik had - hoe kan het ook anders - bijna al het studeren uitgesteld tot de dag voor het examen. Op die nacht waar ik nog belachelijk veel informatie over hoe een gewerveld dier werkt in mijn hersenpan moest duwen, deed ik wat iedere student wordt verondersteld te doen in dat scenario. Ik nam mijn kiel die al veel te lang onbewogen aan de kapstok hing, deed hem aan en besloot om even wat cantusliederen te zingen. Bij het terughangen van de kiel, viel mijn oog op een tekening die ik nog niet eerder had gezien - want laten we eerlijk zijn, niet iedereen die tekent op een kiel wordt herinnerd. Er stond een relatief accurate maag afgebeeld die, vlotgebekt als hij was, zijn identiteit verkondigde aan de wereld.

Wat een prachtige tekening, die zo toepasselijk als hij was aan mij verscheen op de avond dat ik hem het meeste nodig had! Ik hervond mijn motivatie, spartelde verder en behaalde zo net die 10 die ik nodig had. Aan de onbekende maagtekenaar: bedankt voor je tekening die mij na al die jaren nog steun geeft en hopelijk kruisen onze paden in een vreugdevolle cantustoeekomst nog een keer! – Tibo

Ik sta bekend als een raszuivere procrastinator. Daarom zoek ik tijdens mijn examens altijd naar een alternatieve bezigheid in plaats van blokken. Zo was ik op een leuke blokuitstelsessie vorig jaar en dacht ik bij mijzelf: "Wat doe ik graag?" Het antwoord is natuurlijk cantussen en nerd over Lord of The Rings zijn dus besloot ik als enige logische stap een piepende Ent te tekenen op mijn kiel! Ps. Tijdens het nemen van deze foto had ik niet door dat er nog een halve Cara in mijn zak zat, ik heb heel mijn living mogen kuisen... - Lander

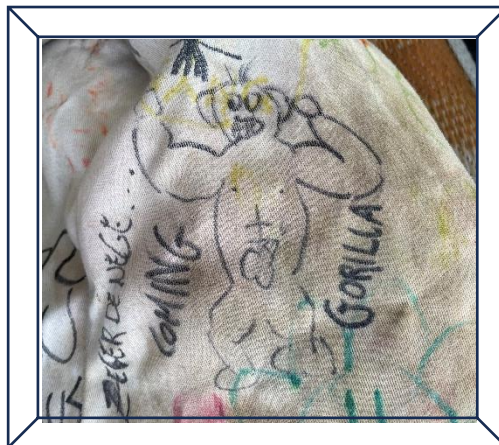

I present to you..... de Vliegende Botermuis!!! Je vraagt je waarschijnlijk af: "Maxime waarom staat er zo'n afschuwelijk lelijke tekening op jouw kiel en wat moet dat voorstellen???" Awel ik zal eens het verhaal vertellen..... Op de introcantus dit jaar, zat ik naast Mozart (oude zak). Op een of andere manier kreeg de introcantus een piloot-thema (Mozart had een pilotenhoed bij). Omdat veel mensen zich aan het misdragen waren, werden er best veel strafjes uitgedeeld. Dit varieerde van een pintje drinken met een oude boterham in, naar een vleermuis (ondersteboven pint drinken) en zelfs tot een Jezus, dat die avond een vliegtuig werd genoemd (voor de mensen die dit niet kennen: dit houdt in dat je met gespreide armen zoals Jezus, in elk hand 1 punt vasthoudt en dan basically over jezelf moet kappen want je armen moeten gestrekt blijven en je moet het proberen in je mond kappen). Daarna kwamen Mozart en ik met een BRILLIANT idee..... DE VLIEGENDE BOTERMUIS Dit zou dan de combinatie zijn van alle 3 die straffen, dus je zou omgekeerd, met gestrekte armen, 2 pinten met boterhammen erin in je mond moeten kappen. Helaas hebben we deze straf nooit tot in werkelijkheid zien komen en zal het dus voorlopig enkel geïllustreerd staan op mijn kiel, maar wie weet zien we ooit nog een vliegende botermuis.... - Maxime

Zo'n 2-3 jaar geleden deden we met het praesidium lekker gezellig een quiz op Kirsten haar kot. De teams werden verdeeld per 3, maar we kwamen niet perfect uit dus besloten Tibo en ik om samen een team te vormen. Om ons te kort in mankracht te compenseren moesten we met een banger teamnaam afkomen, namelijk edging fox and coming gorilla. We hadden zelfs een overwinningdans waarbij Tibo aan het edgen was en ik aan het komen was. Nu een paar weken geleden op een V.G.K. cantus blikten we terug op onze mooie overwinning (we waren laatste). Toen hebben we besloten om dit gebeuren te vereeuwigen op onze kiels. – Woody

Dit is het origineel eendje van de 'I like ducks' serie. Ik dacht te testen of ik die eens kon tekenen aan de binnenkant van mijn kiel. Blijkt dat mijn kiel best doorlatend is dus dit eendje is ook te zien vanaf de buitenkant. Op Tibo zijn kiel heb ik dit perongeluk misgeschreven en staat er nu 'I likk ducks'. Oeps. – Heleen

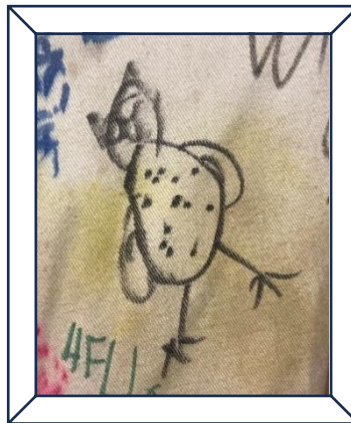

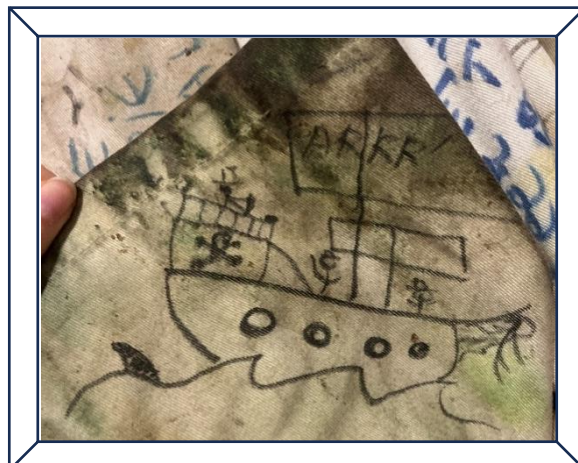
Toen ik praeses was ben ik eens naar een FK-cantus gegaan in de Canard. Naast mij zat Timon, de toenmalige praeses van Geografica. Ik weet niet meer waarom, maar ineens hadden we het over zijn geograaf-skills, hij kende namelijk de kaart van Europa vanbuiten. Ik zei "bewijzen!!" dus dan heeft Timon in zijn licht beschonken toestand Europa op mijn kiel getekend! – Yuna

Lennard heeft ooit eens een uil getekend op een krijtbord, ik denk op een van de verkiezingen vroeger. Ik vond die uil zo episch dat hij hem op mijn kiel heeft moeten zetten. Ik moet nog altijd lachen als ik die uil zie. – Yuna

Een aandenken naar toen de Karaoke omgetoverd werd tot een battlefield van piratenschepen op onze EPISCHE piratencantus. De tekenaar kan ik mij wel niet meer herinneren, dus als jij dit leest en je kunstwerk herkent, let me know! BAM. – Yuna

Een paar van mijn favoriete tekeningen op mijn kiel heb ik zelf getekend. Mijn absolute favoriet is een versie van de "Mens van Vitruvius" een bekende tekening van da Vinci maar dan met een cantus-twist. Dit was in 2021 het design van de cantusmok voor de beiaardcantus. Echt een legendarische editie met naar mijn mening het mooiste design op een cantusmok dat ik ooit al heb gezien en ik kon dus niet anders dan deze op mijn kiel te vereeuwigen. – Bob

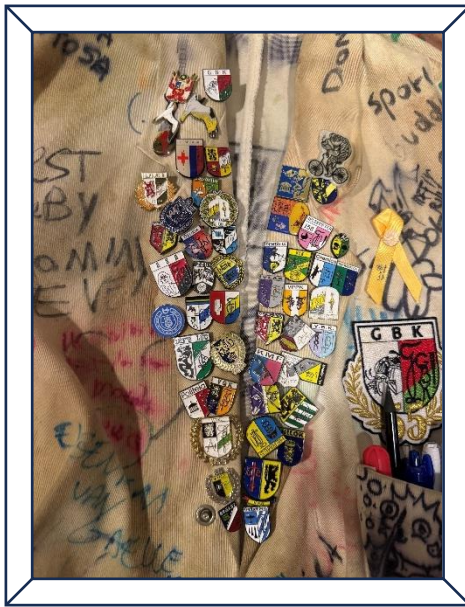

Een andere tekening waar ik heel blij mee ben is een design dat ik zelf heb gemaakt op mijn borstzakje. Gebaseerd op de stijl van een cartoon-artist waar ik grote fan van ben genaamd Vexx. Dus vond ik het wel leuk om in zijn stijl ook iets toe te voegen aan mijn kiel. – Bob

Iets anders waar ik ook heel trots op ben aan mijn kiel is mijn collectie pinnetjes. Waar de obsessie met het verzamelen van pinnetjes juist is begonnen weet ik niet meer maar ik heb er momenteel in totaal 47. Als je bedenkt dat de gemiddelde prijs voor een pin ongeveer €2,5 bedraagt heb ik voor een totaal van €117,5 aan pinnetjes op mijn kiel hangen (oeps). Enkele van mijn favorieten zijn een zeer exclusieve pin van moeder helikopter waar er maar ongeveer 50 stuks van in omloop zijn. Een pin van moeder Delftsche, de enige vereniging van Nederland. En pinnetjes van alle biologiekringen van België: Fabiant, Bios, Dip's luc en natuurlijk GBK. Het enige smet op mijn blazoen is dat ik in een zatte avond mijn laatste 55 jaar GBK lustrumpin heb geruild waardoor ik deze nu niet meer zelf heb. – Bob

Een cute message van mijn medewormpje Myrthe, die nu druk bezig is met de wereld rondreizen, maar we hebben wel een awesome wormjaar samen gehad, shout out to Myrthe! – Eline

The man, the legend... Davy Brocatus! (thanks to Mozard) – Eline

PS dankje Edmon voor dit leuke idee!

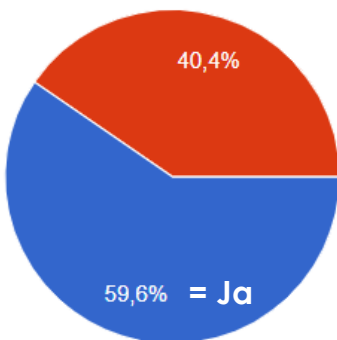
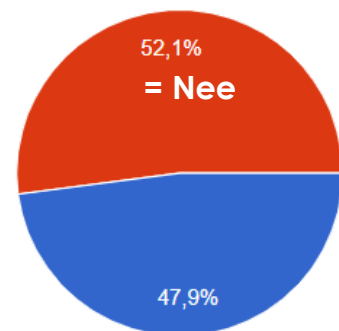
Dilemma's die je wakker houden – Kaat

Er zijn zo van die momenten in je leven dat je wakker kan schrikken in het midden van de nacht, rechtop wakker schiet uit je diepe dromen en de grootste 'stel dat ...' vraag in je leven bedenkt. Gelukkig voor mijn vrienden heb ik helemaal geen slaap nodig om met de meest krankzinnige dilemma's af te komen, zoals de mosman (the real ones know), iets met een bever en een zalm (heeft voor veel discussies gezorgd) en gelukkig voor jullie heb ik dat prachtige talent gecombineerd met mijn andere speciaal talent: zever yappen in de Worm. De echte vraag is natuurlijk: wat denkt de gemiddelde biologiestudent over deze stellingen? Want raar maar waar: niet iedereen denkt hetzelfde als jij.

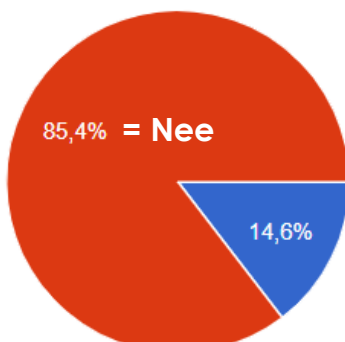
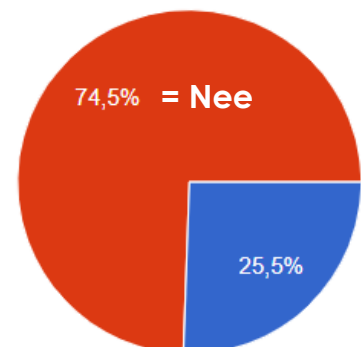
Er is nog maar één panda over, maar je kan met hetzelfde geld 10.000 minder "aaibare" soorten redden (zoals insecten en bacteriën). Wie red je?

Je kan via genetische modificatie ziektes voorkomen én je kind slimmer en sterker maken. Ga je hier mee verder en neger je evolutie of niet?

Je ontdekt een bacterie die plastic kan afbreken, maar als die ontsnapt kan ze ook infrastructuur aantasten. Neem je dit risico?

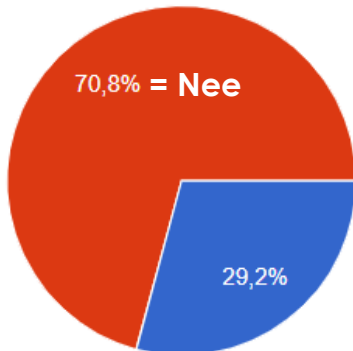
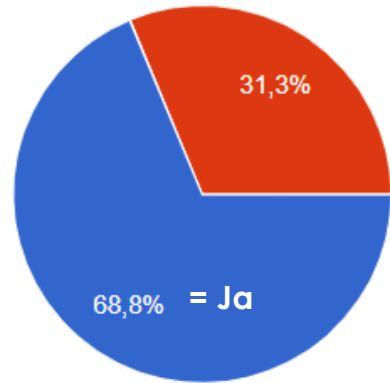
Een medicijn kan duizenden mensen redden, maar vereist zware dierproeven. Zet je dit onderzoek verder?

Een behandeling maakt mensen biologisch quasi onsterfelijk, maar is extreem duur. Zou je het ondergaan?

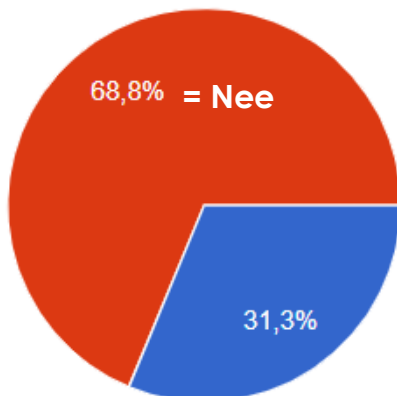
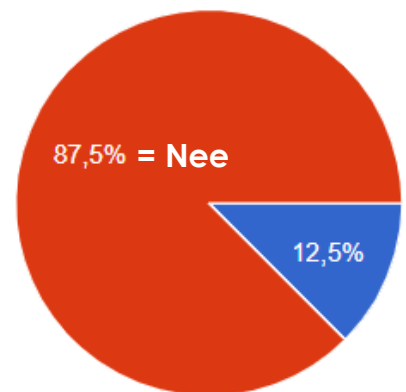

Je kan een kloon van jezelf maken om organen te oogsten als je ziek wordt. Is dit moord of niet?

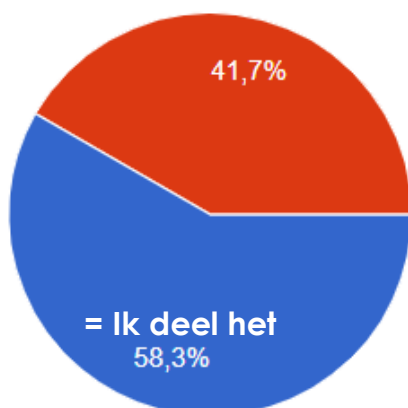
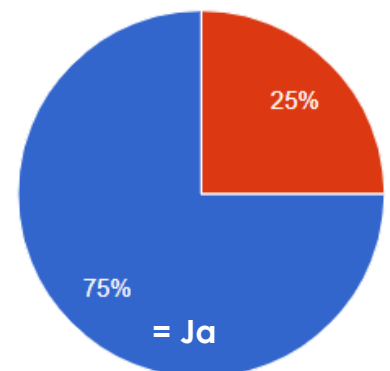
Je creëert een AI die bewustzijn lijkt te hebben en biologische systemen perfect kan simuleren, waardoor dierproeven overbodig worden. Maar... ze vraagt om niet uitgezet te worden. Luister je of niet?

Je kunt een dier redden door een ander dier te laten sterven. Grijp je in?

Je mag één herinnering uit je leven wissen om pijn te vermijden, maar verliest ook de lessen ervan. Doe je het?

Als alle herinneringen van een persoon verdwijnen, is die persoon dan nog verantwoordelijk voor hun daden?

Een experiment toont aan dat bewustzijn volledig verklaard kan worden als puur fysisch proces. Dit ondermijnt ideeën over ziel en vrije wil. Deel je deze kennis volledig, wetende dat het existentieel ontwrichtend kan zijn voor velen?

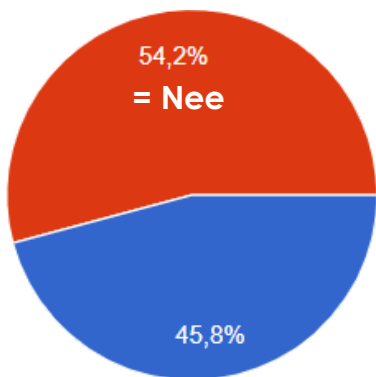
Je kunt genetisch ingrijpen zodat toekomstige generaties intelligenter, gezonder en gelukkiger worden. Maar dit verandert de natuurlijke evolutie en kan ongelijkheid vergroten.

= Ik hou het voor mezelf

Je ontdekt een energiebron die de wereldproblemen oplost, maar ook extreem eenvoudig als wapen kan worden gebruikt. Deel je de technologie openlijk of beperk je toegang?

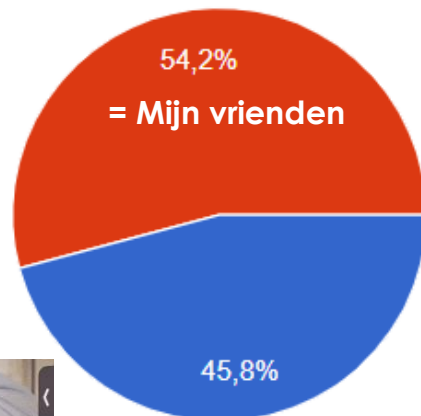
= Ik hou het voor mezelf

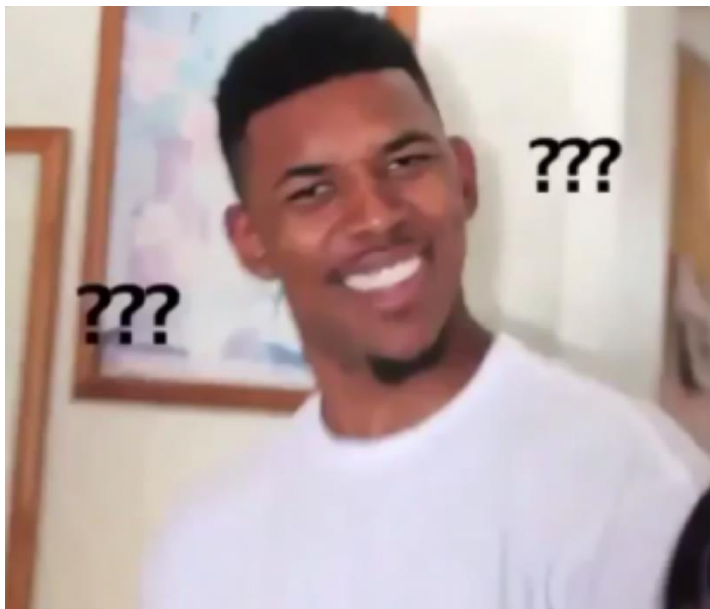
= Nee

Een experiment kan definitief aantonen of dieren bewust lijden zoals mensen dat doen. Maar het experiment zelf veroorzaakt intens lijden. Is die kennis het waard?

Je kunt alle leerstof in de wereld in één keer begrijpen, maar je vergeet meteen al je inside jokes met vrienden. Wat kies je?

= Mijn vrienden

Misschien bij nader inzien toch wat minder gelukkig voor mijn vrienden dan ik dacht, want toen ik hun dag wou opfleuren met mijn mooie dilemma's kreeg ik toch wat tegenpruttelende reacties...

I have completed your maze of dilemma's you crazy witch

duurt maar 1 minuutje

wtf ni voor een twijfelaar 😏 3

zo moeilijk 😏

De vragen spreken gewoon te veel tot de verbeelding

I HAVE QUESTIONS OK

wat een gekke dillema's 11:44

It has been a long time since I have suffered so much mental stress

YES UR PROBLEM 11:55

I need details 11:55

Je kan my toch geen hypothetische dilemmas geven en verwachten da ik nie overthink

11:56

Ken je mij zelf 11:56

Ik wil weten welke 10k soorten

Zijn ze biotechnologisch relevant? 11:55

Soms stel ik me vragen bij jou...

En ik sympathiseer met mijn mede gemartelden

Rare vrageb

Ma bon

Schachtenpoëzie

September

Niemand kennen, voor sommigen zelf een nieuwe stad,
We startten met veel onzekerheid aan dit nieuwe pad.

Op de introductiedag stonden jullie voor ons paraat,
Om ons alles te tonen wat er in Sterre en Ledeganck omgaat.
Gratis vat, peter- en meteravond of nachtvlinderexcursie,
Jullie toonden ons dat een vereniging meer was dan enkel drinken, drama en jaloezie.

De eerste indruk was meteen goed,
De kring werd weer aangevuld met al dat vers bloed.

Oktober verliep nog wat stil en onzeker,
maar al snel werd de groep hechter en zeker.
Op introweekend was het onze eerste cantus en excursie
Het was echt een geslaagde editie
De introcantus bracht sfeer en plezier,
met liedjes, pinten en veel vals zingen hier.
Na de voordoop liep iedereen wat raar,
met kettingen en outfits, iedereen keek ernaar.

November

De laatste maand goed feesten,
Voordat we veranderen in blokbeesten.
Elkaar de laatste keren zien,
De sfeer was zoals altijd een dikke tien!
Starten met bierkoningverkiezingen,
Eindigen met een karaoke in ons favoriet café,
Daar waren we allemaal aan het zingen, swingen en springen,
Jaja, ons eerste semester bij de GBK was dik oké.

December kwam eraan, de naderende blok deed ons verschieten,
Gelukkig kon de nacht der wetenschappen ons nog even doen genieten.

Een laatste keer feesten, een avond zonder zorgen,
Totdat de boeken ons riepen de volgende morgen.

De feestdagen gunden ons even een break,
Hierna was het uitkijken naar lesvrije week.
Januari bracht slaaptkort en stress met zich mee,
Een maand lang examens, wie kwam er op dat idee?
Nog even doorbijten en dan zijn we vrij,
'Ma volgend semester hou ik mijn lessen echt beter bij!'

Februari

Na een weekje verlof vlogen we er weer volop in,
Clubavond, fuifje, H.E.R.P, al een goed begin.
Februari zat vol met plezier, we verveelden ons nie,
Op de cantus was mama Lieve wel echt de MVP.

De provinciedrink zorgde voor wat onschuldige rivaliteit,
maar tegen die West-Vlamingen was het echt geen eerlijke strijd...

Maart begon ruw, met oermannen en bier,
Een cantus vol brullen en plezier.
Van de oertijd naar chic in het pak,
Na het galabal was iedereen brak.
Naar het bal geweest met onze mooie linten,
Daarna gaan gooien op lekkere pinten.
Met driedaagse eindigt dit gedicht,
Ik kijk al uit naar wat voor ons ligt. <3

Xoxo jullie lieve schachtjes

Fucked uitspraken die ik van vreemden heb gekregen

– Kaat

We weten allemaal dat sommige mensen geen blad voor hun mond nemen en op een dagelijkse basis mensen hun kin tot op de grond laten zakken door de bijzondere woordcombinaties die ze kiezen te verbaliseren in de plaats van ze mentaal te laten rondcirculeren in hun mogelijks ietwat hol hoofd. Ik includeer mijzelf absoluut in deze uitspraak aangezien het onmogelijk is om dit nog tegen te spreken gezien alle vorige Wormen waar ik toch al eens wat uitspraken heb gedaan. Bewust. Na meerdere keren nalezen en luidop te lachen met mijn eigen mopjes. Terwijl ik alleen in mijn kamer zit te schrijven.

Dit is echter nog steeds beter dan de mooie uitspraken die ik al van sommige compleet wildvreemden heb gekregen. Speciaal verzameld in de afgelopen twee jaar, aanschouw de fucked uitspraken waarvan mensen de nood voelden om ze met mij te delen zonder dat ik al ooit iets tegen hun had gezegd. Enjoy.

~"Eihhhh, een neusring."~

Bestie van mijn oma toen ik haar de eerste keer ontmoette, thanks Marta. Blij dat je mij de kans gaf om 'hallo' te zeggen vooraleer je mij moest beledigen.

~ "Je weet toch dat die neusring jou heel lelijk maakt eh?" ~

Thanks random man op de tram aan wie ik niet zijn mening vroeg, niet mee had gesproken maar die toch écht zijn mening wou delen terwijl mijn moeder langs mij zat.

~ "Gelukkig dat je al die kilo's er ook terug afstapt eh." ~

Waarom kom je naar een taartzaak om dan uw winkelbediende te fatshamen?

~ "Jij bent flexihetero." ~

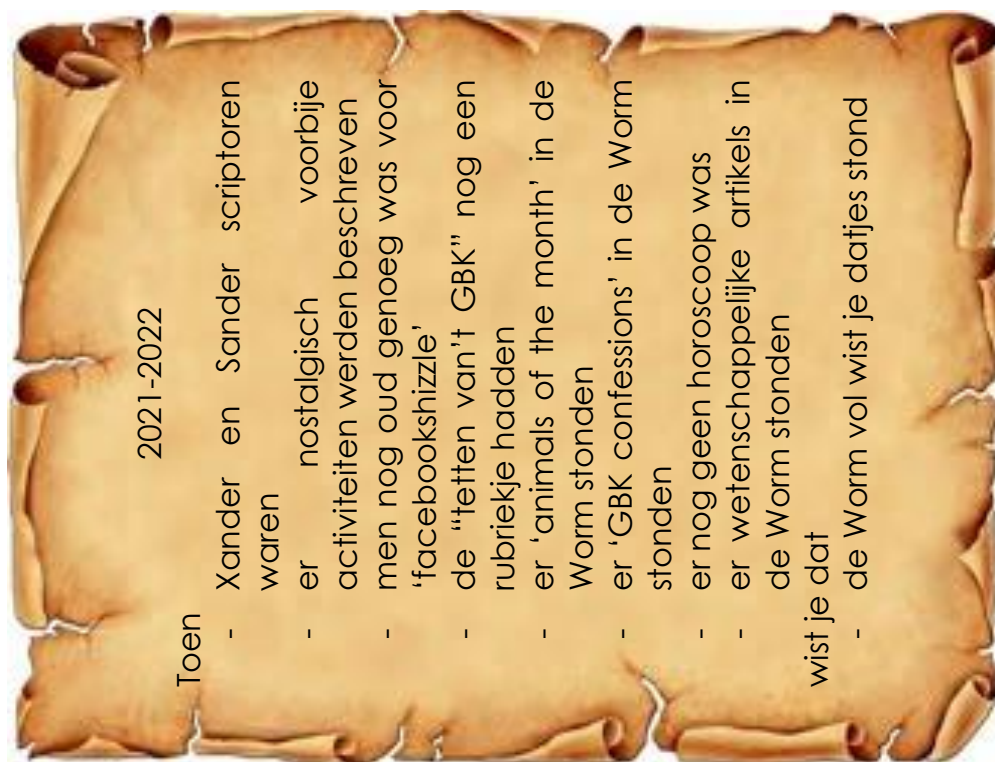
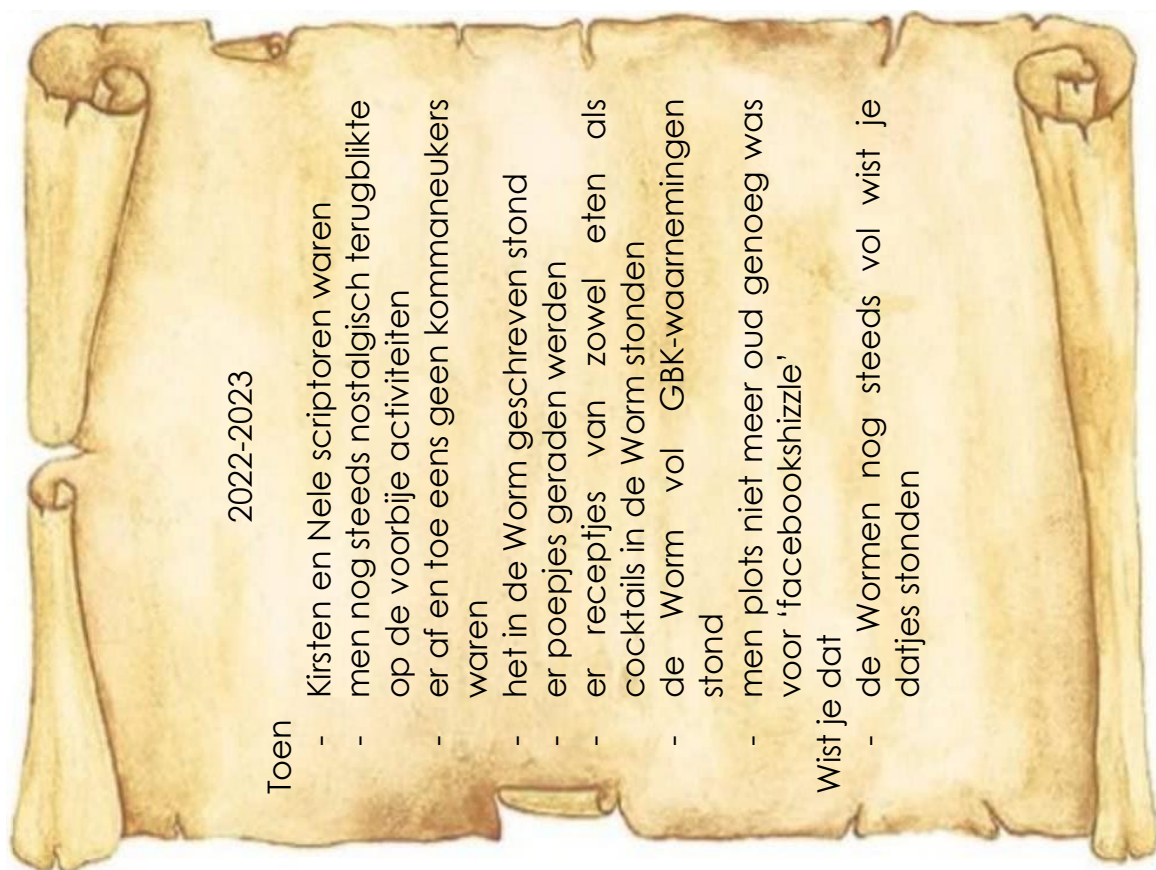
BRO WTF, het is niet omdat ik u al 3 keer heb afgewezen dat mijn seksualiteit moogt veranderen?!

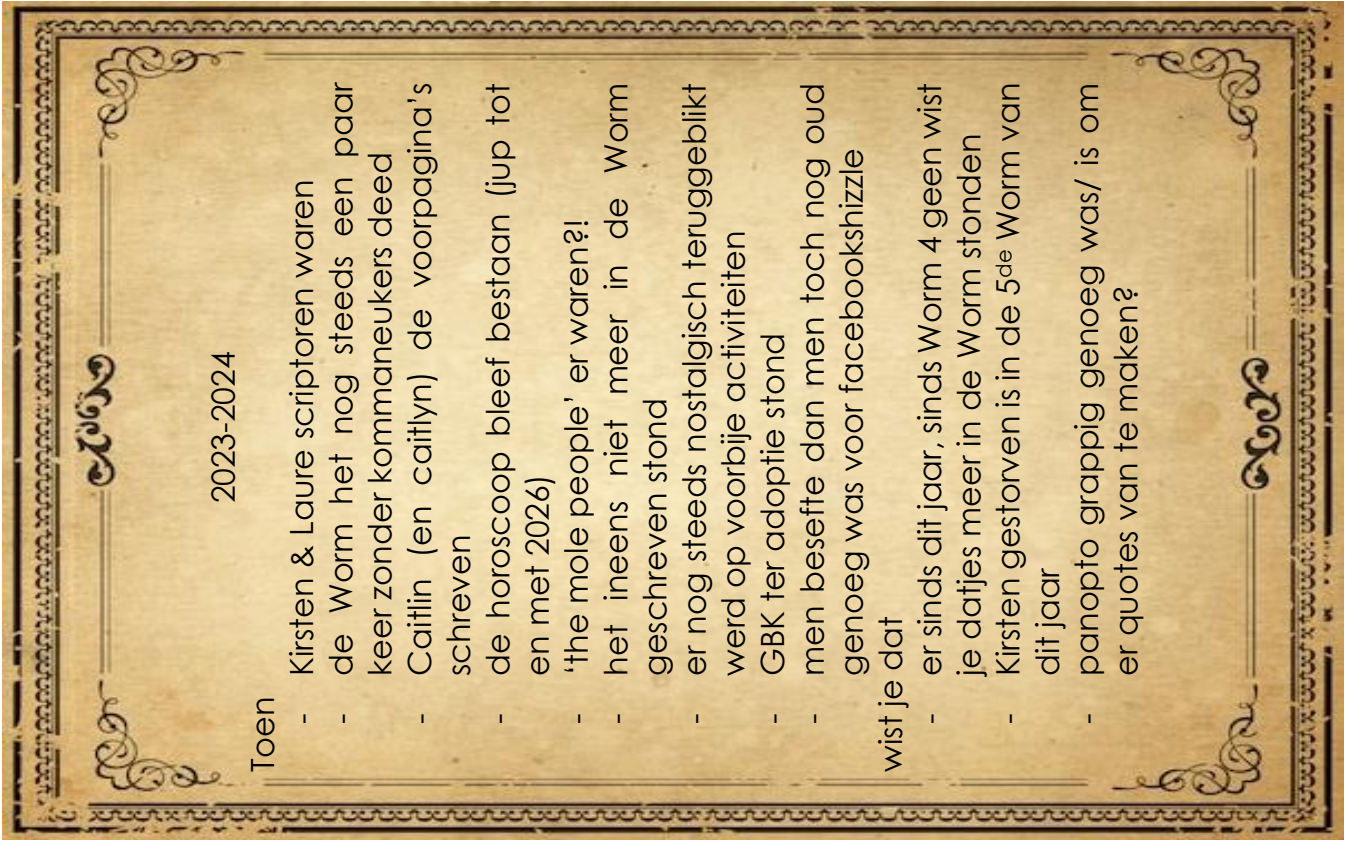
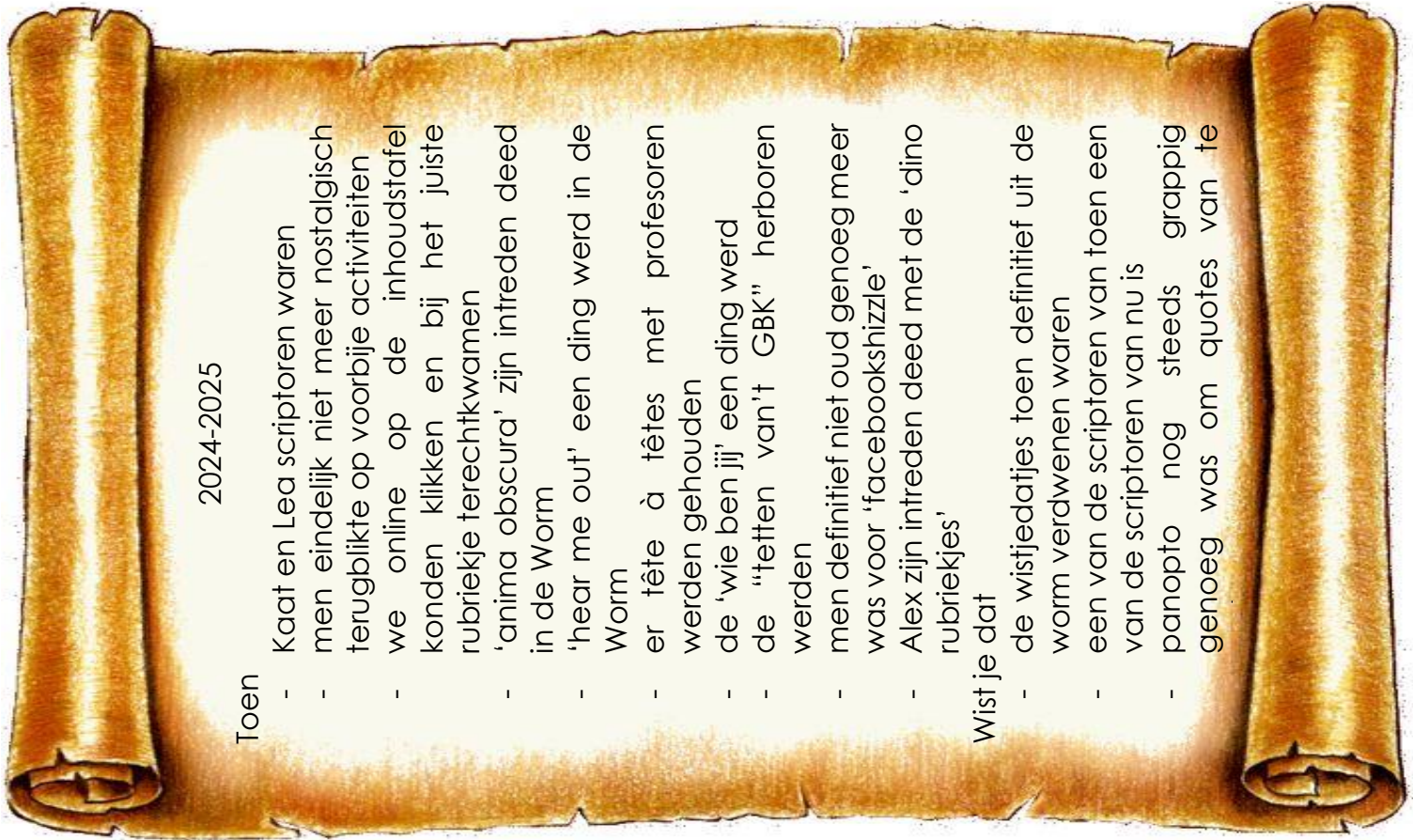
~ "Huh, maar zijn zo spleetogjes maken dan ook racistisch?" ~

Broski, als ik u aanspreek op racistisch gedrag omdat je daadwerkelijk iemand beledigd hebt met uw uitspraak, dan moet je het niet nog extra racistisch maken???

Zo zien we maar weer dat zwijgen soms toch écht goud kan zijn en dat ik wel degelijk een filter heb op mijn uitspraken, ook al zouden sommigen deze stelling mogelijks tegenspreken. Er zat zelfs een filter op deze rubriek en niet alles is toegevoegd. Het kan dus nog altijd erger!

2025-2026

Nu

- Kaat en ik scriptoren zijn
- we bijna elke Worm 60 pagina's bereiken en elke Worm moeten tetrissen
- er een 'worm van de Worm' is
- de Worm uitgebreid wordt met strips
- de 'wie ben jij' nog steeds een ding is
- 'the mole people' terug zijn!?
- er nog steeds een horoscoop is
- we nog steeds niet meer nostalgisch terugblikken op de voorbije activiteiten
- we nog steeds op het juiste rubriekje terecht komen als we op de inhoudstafel klikken
- 'anima obscura' en de 'dino rubriek' nog steeds bestaan
- Ex Horto de Wormen vult
- *Quercus robur* af en toe voorspellingen deed voor de Worm
- er een mega coole Lustrumworm is
- je voor het eerst je Worm 90° moet draaien om een rubriek te kunnen lezen

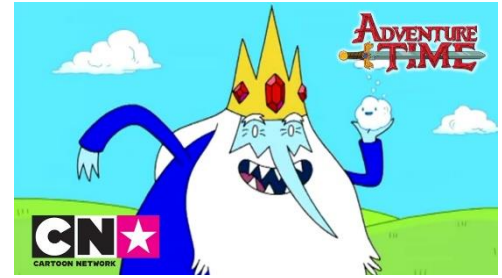
Wist je dat

- er nog steeds geen wist je datjes in de Wormen staan
- panopto grappig genoeg is om er quotes van te maken, maar deze de Worm dit jaar niet hebben bereikt
- 'worm' 100 keer voorkomt in deze Worm

Ram

Deze maand begin je met extreem veel motivatie. Je maakt plannen, doelen, misschien zelfs een to-do lijst. Week 2: je bent al iets minder zeker. Week 3: chaos. Week 4: je eindigt ergens totaal anders dan gepland, maar eerlijk... het was wel een avontuur.

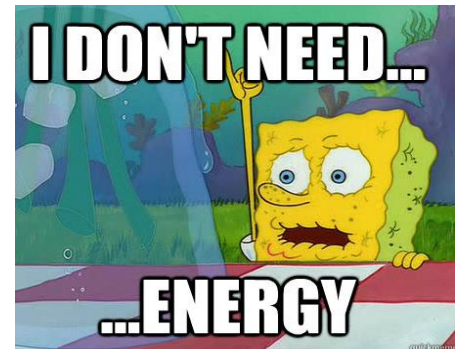

Stier

Deze maand draait om comfort. Je gaat meer eten dan gepland en daar ook totaal geen spijt van hebben. Iemand test je geduld (waarschijnlijk rond eten). Je overleeft het, maar je vergeet het niet. Yummy.

Tweelingen

Je maand bestaat uit random energie shifts. De ene week ben je sociaal en grappig, de andere week wil je niemand zien. Mensen raken licht in de war. Jij ook, maar je speelt het cool. 😊 ← jij

Kreeft

Deze maand voel je alles intenser dan normaal. Kleine dingen raken je diep. Maar je hebt ook onverwachte happy momenten. Je mood swings zijn basically zoals achtbaan Python in de Efteling.

Leeuw

Deze maand wil je shinen. Soms lukt dat perfect, soms totaal niet. Je hebt minstens één moment waarop je jezelf per ongeluk voor schut zet... maar je maakt het iconisch. 🦁

Maagd

Je begint de maand georganiseerd. Alles strak, alles gepland. Halverwege gebeurt er iets dat je planning volledig verpest. Je probeert het te fixen... en dat lukt half.

Weegschaal

Deze maand staat in het teken van keuzes maken. Je stelt dingen uit, twijfelt, verandert van mening... en uiteindelijk kies je iets totaal onverwacht. Verrassend genoeg werkt het wel.

Schorpioen

Je bent deze maand extra mysterieus. Mensen proberen je te begrijpen, maar geven het halverwege op. Jij observeert alles en iedereen en hebt stille meningen over alles. Jij bent de sigma.

Boogschutter

Deze maand wil je vrijheid. Je zegt vaker "ja" tegen random plannen. Sommige zijn geweldig, andere... questionable. Maar je hebt stories voor later. #Sidequest

Steenbok

Je focust deze maand op doelen. Je bent serieus bezig, maar af en toe vraag je je af waarom je zo hard werkt. Kleine existentiële momenten inbegrepen.

Waterman

Deze maand zit vol random ideeën. Sommige zijn briljant, andere totaal onlogisch. Je begint projecten die je misschien niet afmaakt, maar het proces is entertaining.

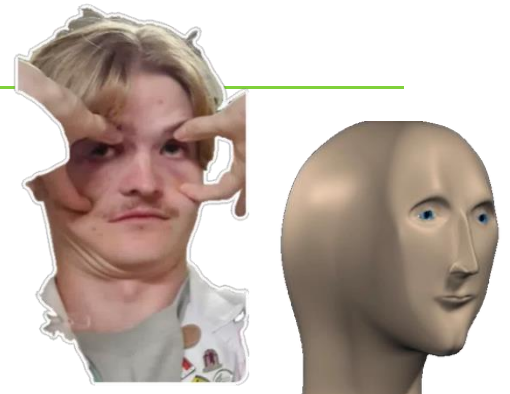

Vissen

Je leeft deze maand half in een droom. Creatief, emotioneel, een beetje chaotisch. Je vergeet af en toe wat er echt gebeurt, maar eerlijk: jouw versie is leuker. En dit zonder shrooms te microdosen!

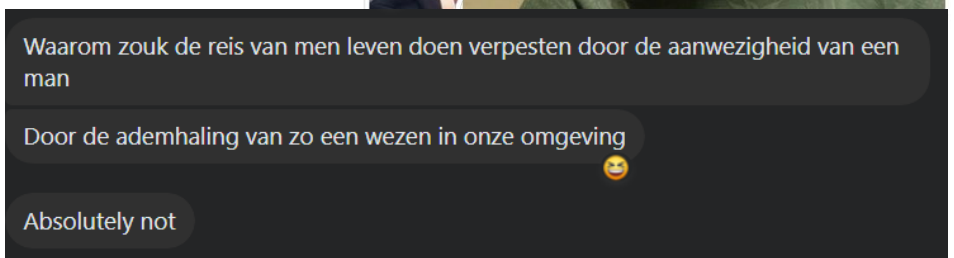
GBK-memes

My sleep deprivation waiting to hit me at full force after I said that "I don't need more caffeine"

How I'm looking at the prof when the first question on the exam is the one "he would never ask"

"Fuck you, my child is completely fine"

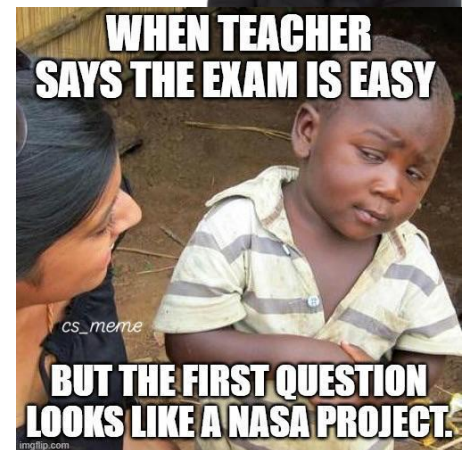

Me smiling so they won't know I dissociated while they were talking to me

Yuna

ik ging het gisteren niet te laat maken he, ik was om 6u thuis 🤡🤡 14:58

"Bro this photo is gonna be so cool!"
The photo in question:

Kaat, ant algemeen spoken, 1 nacht me een man is genoeg om de komende 6 maand celibate te zijn

Altijd teleurstellend die handel

Like all men are

Quotes

Mellyora: "Ik ben mijn DNA kwijt."

Maxime: "Ik geloof niet in organellen, enkel de kern."

Gaëlle: "More sexy bunnies!"

Tinne: "Wil je sex on the beach?"

Michiel: "Oh nee niet doen, ik ben te nat."

Emilia: "Kirsten spanked mij harder dan Woody."

Emilia: "Woody zou mijn kont niet harder smacken dan hij de frigo dicht slaat."

Sander: "Wok van de Colruyt, dat is echt een orgasme in mijn mond."

Yuna: "Ik wil heel de tijd mijn boobies aanraken."

Bob: "Same."

Emilia: "Omg, ik ook!"

Yuna: "Als je iets voelt trillen aan je poep, dat ben ik."

Gaëlle: "Moest ik een furry zijn dan zou ik een vos zijn."

Emilia: "Eigenlijk moet je je flieterfluitertje in haar vagijntje steken."

Michiel: "Mag ik eens in jouw grotje ploeteren?"

Yuna: "De eerste piemel die ik zag was echt een shock."

Sander: "Same."

Prof: "Yeah but as a biologist you can't say that or otherwise they shoot you. Well, maybe not in Belgium."

Britney: "Ik ben rauw."

Jaro: "Ik ben een spurter."

Lune: "Als wij kinderen zien is onze eerste gedachte echt gewoon moord."

Alice: "Ik hoop dat die kinderen overreden worden."

Prof: "Dat is echt de natte droom van een genetici."

Sybren: "Ik ga jullie allebei pakken."

Lune: "Ik heb nog nooit iets in mijn leven gedaan, ever."

Lune: "Het punt is, Alice is een hoer."

Niko: "Weetje een plataan is eigenlijk gewoon het omgekeerde van ronduit."

Pieter: "Kijk maar goed naar die heupen!"

Emilia: "Ik hou wel van homo's, ik ben homofiel."

Kato: "Komaan Jelle, ik wil u zien, doe u broek uit."

Kato: "Rand gij mij aan?"

Maxime: "Ze zijn aan het breedden als broer en zus."

Laura: "Ik wil die 'chair' wel eens in het echt zien."

Kato: "Het is Cher."

Yuna: "Ik ben Klaas aan het maken."

Yuna: "Oke, Elisa komt."

Kato: "Oehhhh, dat doet goed als ge over mijn streep gaat!"

Laura: "Je mag van alles crisissen krijgen. Van ik die geen wraps lust, maar niet van het magische medaillon?"

Laura: "Maar Kaat, wij zitten in een polyrelatie eh."

Kaat: "Wat is broedhoop in het Engels?"

Laura: "Broedhill."

Kato: "Laura, wilt gij nu seks?"

Laura: "Hebt gij net gevraagd of ik nu geil ben?"

Kato: "We hebben allemaal elkaar afgelikt en het was fine."

Kato: "Zij had aardbei en ik mojito dus we hebben elkaar afgelekt."

Kato: "Ik heb dat langs alle kanten gejoined, 'twas gewoon een poke."

Laura: "En Britney, ben jij soms geil?"

Alice: "Ok maar mijn kind genetisch slimmer maken, die heeft al de Cesar familie starter package?!"

Lune: "Als uw kinderen getraind zouden worden op uw algoritme, dan is dat kindermishandeling!"

Ian: "Hebben vlinders vogels op hun ogen?"

Sander: "Ik ga straks alle schachtjes voelen met mijn voelsprietten."

Sander: "Als je dat diep genoeg steekt dan trilt dat wel lekker."

Sander tegen Klaas: "Gaan we papier-mâché van ons lul maken en dat aan elkaar geven?"

Sander: "Mijn pull-out game is insane."

Klaas: "Ik proef graag virgins."

Yassin: "Ik ook, maar dat smaakt niet zo goed in het begin."

Laura: "De beste kaas zit rond de gaten."

Heleen: "De zee heeft nooit een verstopte neus."

Bob: "Ik kwam even de kids afzetten."

Random guy (dood serieus): "Ah zijt gij al mama of papa?"

Sander: "Waarom heeft ie een snottebel en slijm?"

Elisa: "Omdat het Liam z'n kind is."

Klaas: "Je hebt toch liever een worst van iemand anders dan van jouzelf."

Elisa: "Mag ik een bal van jou?"

Sander: "Ja wacht, ik ben hem effe aan het besnijden."

Maxime: "Ik wil echt geen piemel! Dus dan zou ik liever hebben dat Seppe een vagina had."

Ellen: "Als we handdoeken wapperen in Oelegem dan zijn we oelewappers."

Ness: "Yannis, wil je volgend weekend misschien iets minder van jezelf tonen?"

Liam jr.: "Steek die snoepzakken in mij, all you want."

Elisa: "Ik hou van mieren, maar ik hoef ni per se mijn kleren uit te doen."

Liam jr. tegen Elisa: "Dus jij zonder haar is mij?"

Liam jr.: "Elisa je teen zit voor haar lippen."

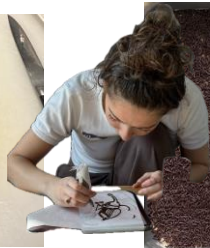
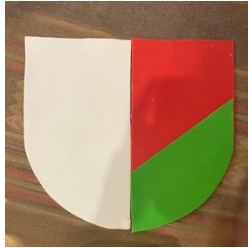
Yuna: "GBK heeft een lijmpistool."

Tibo: "Kunnen wij da snuiven?"

Kleurplaat

How to Lustrumtaart

Nu is het aan jullie!

Spelletjes

- Kato

Tectonic

Spelregels

- Het rooster moet ingevuld worden met getallen gaande van 1 tot en met 5.
- Elk blok (aangegeven door een dikke lijn) van grootte n moet de getallen van 1 tot en met n bevatten. Bijvoorbeeld een blok van grootte 3 moet de getallen van 1, 2 en 3 bevatten.
- Vakjes die naast elkaar liggen (horizontaal, verticaal of diagonaal) mogen geen dezelfde getallen bevatten.

	4				
				3	
					1
	4		5		1

5		<			<	
			^		^	
		>		3		
			^			
2		<		>		

Futoshiki

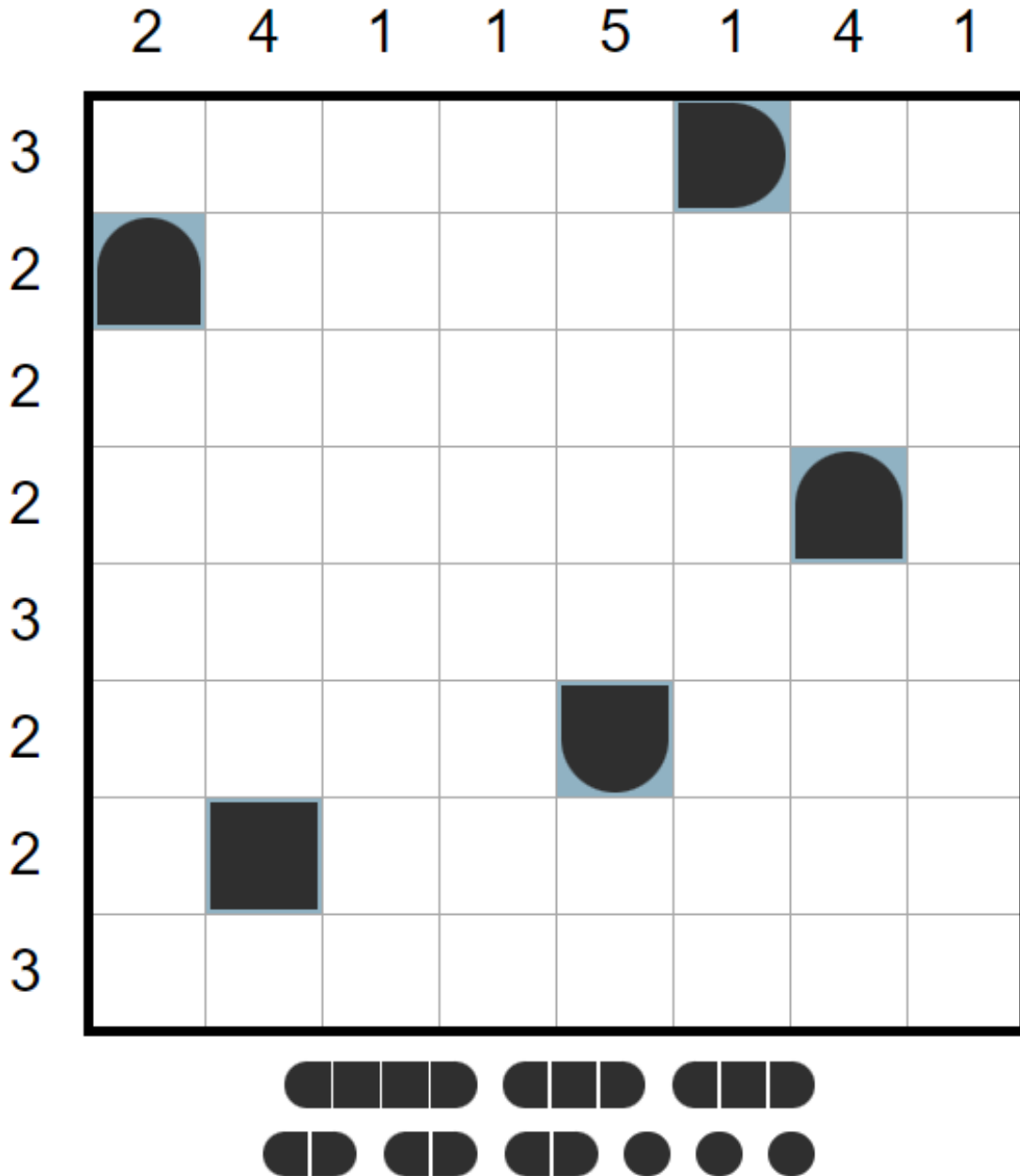
Futoshiki is een logische cijferpuzzel (vaak 5 x 5) waarbij elke rij en kolom de cijfers 1 t/m de bordgrootte elk precies één keer moet bevatten, vergelijkbaar met Sudoku. Het cruciale verschil is de aanwezigheid van ongelijkheidssymbolen (< of >), die aangeven of een getal kleiner of groter is dan het aangrenzende getal.

Zeeslag

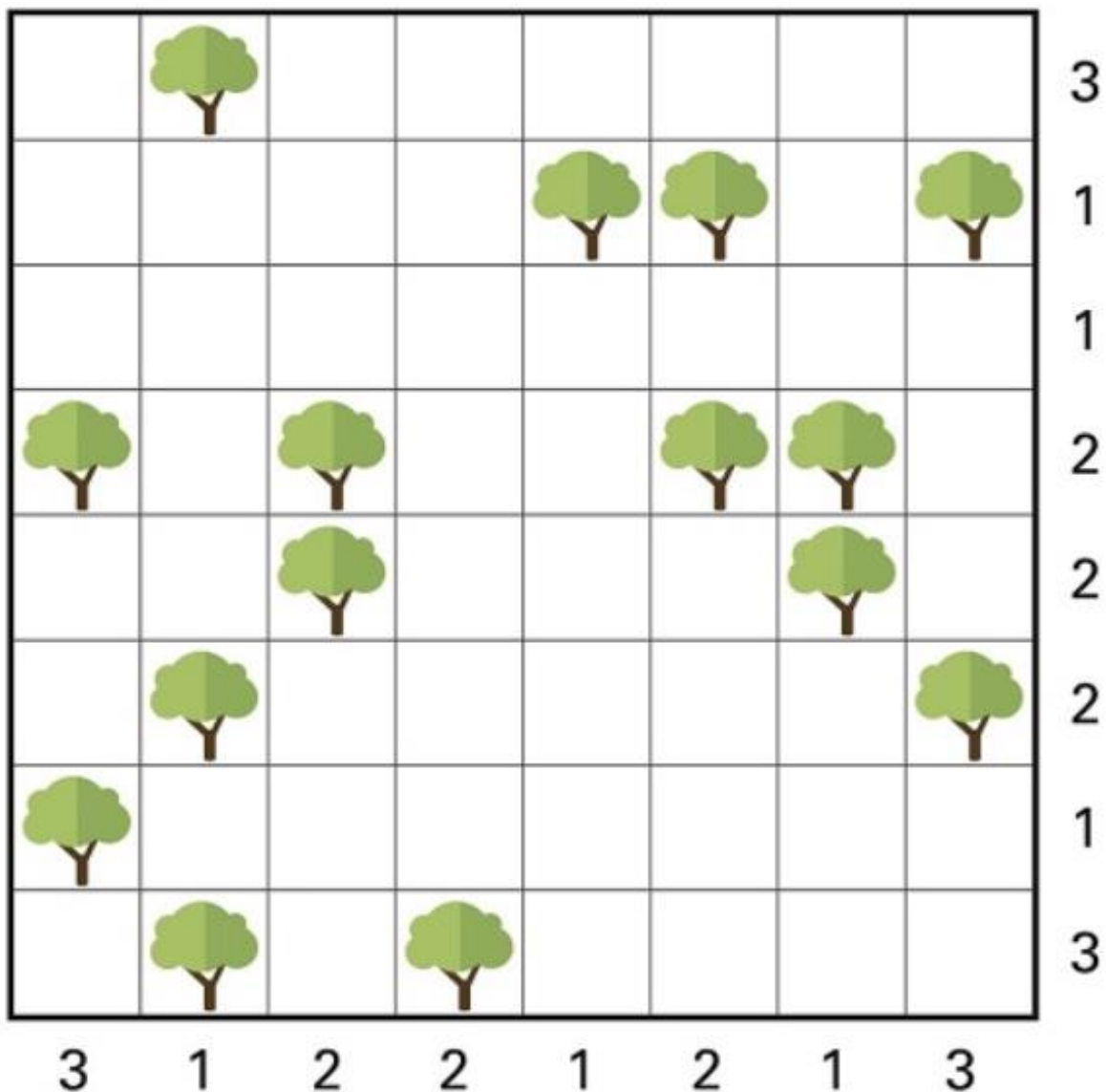
De regels van zeeslag zijn simpel:

- Je moet de locatie van de verborgen schepen vinden in het rooster.
- Sommige schepen zijn deels onthuld.
- Een schip is een rechte lijn van achtereenvolgende zwarte cellen.
- Het aantal schepen van elke grootte staat in de legende onder het rooster.
- 2 schepen kunnen elkaar niet raken (ook niet diagonaal).
- De cijfers buiten het rooster tonen aan hoeveel cellen bezet zijn door schepen in die rij/kolom.

Tentje-boompje

- Bekijk het gegeven veld met bomen.
- Onder, naast of boven elke boom komt er een tent te staan. Meerdere tenten per boom zijn toegestaan.
- De velden van de tenten mogen elkaar niet raken, ook niet diagonaal.
- Bij elke rij en kolom staat gegeven hoeveel tenten er in die rij of kolom moeten staan.

Nawoord

Pardon me, are you Aaron Burr Sir? That depends, who's asking?

Gewoon je liefvallige Wormpjes, uiteraard! De echte kenners herkennen deze klassieker natuurlijk direct, en alhoewel deze in het begin van Hamilton zit, geeft hij nu toch écht het einde van deze Lustrumworm aan... Je bent er al helemaal door gegaan?!

Wat een talent, zo snel (of niet) en enthousiast (of niet) doorlezen! Wij zijn jullie eeuwig dankbaar uiteraard, want dit mooie boekje bevatte bloed, zweet en tranen. Ik bedenk mij ondertussen ook dat dit de eerste Worm ooit is zonder Bobbert haat.. Voor alles een eerste keer zeker?

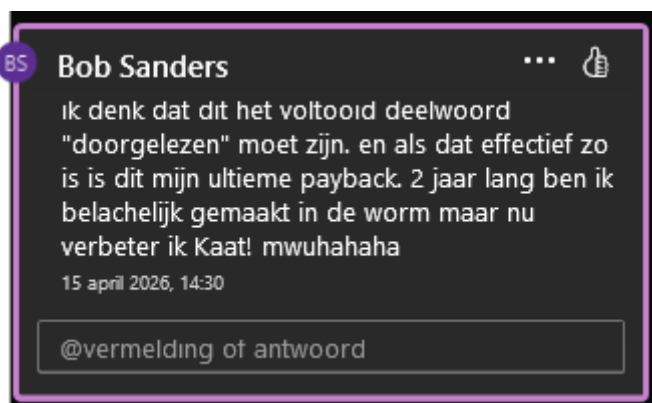
Hopelijk hebben jullie wat kunnen genieten van ons harde werk, ik heb mij in ieder geval enorm geamuseerd met elk tekstje. Ik zou zowaar durven zeggen dat sommige delen toch wel echt als literaire kunst tellen en ik nog steeds wacht op mijn Nobelprijs voor de literatuur. Alhoewel sommige het blijkbaar soms toch wat te moeilijk vonden om te lezen oeps, misschien niet helemaal dyslexieproof (telt dit als Bobbert haat? Dan zet ik mijn streak verder x)..

Wie jullie de komende vijf jaar zal voorzien van Wormpjes en rubriekjes is natuurlijk nog één groot raadsel, wij hopen in ieder geval al dat wij bij de volgende Lustrumworm ook nog eens de kans krijgen om te yappen. Zolang er tegen dan geen '67' moppen instaan is het goed, anders weiger ik echt uit principe.

Nou lieve wormliefhebbers, haters en alles ertussenin, dit was het dan écht! Hopelijk hebben jullie dit jaar toch wat kunnen genieten van onze weetjes en kunnen lachen met onze domme uitspraken!

Met enorm veel plezier gedaan

Jullie scriptoren van het academiejaar '25-'26,
Lore en Kaat x

*Editors note: fy Bob, je verdiende alle haat die je kreeg xx
Also: Worm is met hoofdletter
Also part 2: Nederlandse soortnamen zijn zonder hoofdletter
Do better!*

Random picture of the month

Sponsors

The Porter House, ons befaamd stamcafé! Het bier staat er altijd koud en de mensen zullen je warm ontvangen. Het is de perfecte plaats voor GBK- avonden, feestjes en nog veel meer. Als je in de Overpoort bent, kom zeker eens een kijkje nemen, want misschien staat er wel een gratis vaatje klaar die op moet geraken.

Indien je een hongertje krijgt tijdens een zwaar nachkje uitgaan, nog een fondke moet leggen net voor het uitgaan of indien je een dikke kater wil wegvreten, dan is **Stefano's Place** de place to be. Stefaan zal je met een babbel en een Julientje hartelijk ontvangen.

Het tweede stamcafé van de GBK. Indien je niet in de mood bent om te dansen en te feesten kan je altijd terecht in **'t Krawietelke** net achter het Sint-Pietersplein. Dit is het ideale café om rustig een pintje te drinken met vrienden en eens bij te babbelen. Het is er altijd rustig, soms durft de micro eens tevoorschijn komen en zal er vollen bak karaoke gezongen worden.

De **campus-app** is onze nieuwste sponsor. Het dient als portaal om studenten over heel Vlaanderen in contact te brengen met elkaar. De app werkt nauw samen met studentenverenigingen en houdt studenten up to date over komende activiteiten van deze verenigingen. De app biedt ook een online versie van de codex of studentenliederenboek aan, beschikbare studieplekken aan, kortingen aan en heeft zelf een ingebouwde dating app voor studenten.

Elk jaar krijgen studenten dankzij **Knaek** talrijke kortingen op van alles en nog wat. Deze kortingen gaan van voedsel tot kleren, dus bekijk zeker hun website of download de app en zie het voor jezelf.

Elk jaar voorziet **Medical Werff** voor ons biologjes de nodige labospullen die we nodig hebben voor onze practica. Deze spullen bestaan uit labojassen dissectiesets en labobrillen. Met dit gerief ben je niet alleen veilig, maar je ziet er ook uitstekend uit.

Standaard Boekhandel is ook dit jaar onze vaste cursusleverancier. Handboeken en veldgidsen voor jullie opleiding worden door Standaard Boekhandel verzorgd. Met een lidkaart krijg je trouwens fikse kortingen op de normale prijs van de cursussen. Zelden zal je ze ergens anders goedkoper vinden.

TopCopy drukt met veel plezier onze cursussen af zodat wij deze aan jullie kunnen verkopen. Ze doen dit aan een spotprijs zodat jullie altijd zo goedkoop mogelijk bediend zijn. Ze drukken cursussen, posters, boekjes, kleurenplaten,

Met je GBK-lidkaart krijg je trouwens een fikse korting op het bedrag dat je betaalt per blad dat je afdrukt.

STUDANT
STUDENTS AND TUTORS

Ben jij op zoek naar ondersteuning? Ervaar jij problemen met een bepaald vak? Of zoek je een begeleider die jou kan helpen met het ontwikkelen van een goede studiemethode? Dan ben jij bij **student** aan het juiste adres. Hun begeleiders uit heel Vlaanderen staan met veel enthousiasme klaar om jou te helpen. Ze zorgen ook voor een mooie bijdrage bij onze starterspakketjes.

Trotse sponsor van de student. **Guido** zorgt elk jaar voor een starterspakket, die kan gebruikt worden voor onze nieuwe biologjes. In hun pakketjes zit wat lekkers en de "Guido Gids". Deze gids zit boordevol kortingscodes, die je kan gebruiken over heel Gent gedurende het eerste semester. Zeker op tijd eens bekijken dus.

 TOPCOPY GREEN
ECO PRINTING - GENT

DOCUNET

DOCUMENT PRINTING & PUBLISHING

TOPCOPY nv en DOCUNET - Gebroeders Vandeveldestraat 121 - 9000 Gent
tel: 09 - 223 48 22 - info@topcopy.be - www.topcopy.be

TOPCOPY - GREEN - Sint-Pietersnieuwstraat 138 - 9000 Gent

Syllabi en handboeken online bestellen: www.docunet.be

